

Ad p̄misū de caluicio d̄z d̄ci q̄ illā cām Aristo. assūpsit tanq̄ pbabilē. Ba āt cā offuscatiōis v̄l ob tusionisvisus ē grossiudo t̄ obscuritas sp̄suū sc̄a pp caloris defecisi. v̄l posset dici q̄ quo ad p̄slos re tinēdos plus facit grossicles h̄uidi t̄ paucitas re solutiōis q̄z motus h̄uiditā eleorū ad eoz casuz s̄z i oculis ē aliud q̄z eoz h̄uidū ē magis fluidū q̄z h̄uidū cutis. Ad p̄fimationē d̄f q̄ i cunucis nō ē rātus defectus caloris q̄z nō possit mā p̄ p̄lis ca p̄ris eleuari. Ad 3^m p̄ncipale d̄f q̄ nō v̄lī i qb̄ ampliores materie currūt ad inferiora sūt facilius podagrī. ōz enī p̄ncipiū t̄ penetrare loca duriora māz podagre q̄z nō p̄st penetrare māz eunucorū.

Ad 4^m p̄cedis q̄ coytus p̄fert i egritudinibus flegmaticis euāndo mām stat t̄ aliquē determinia t̄u ee i quo agitata mā t̄ debilitata q̄busdaz mem bris i quo p̄mouēt aliquē flegmaticē egritudines p̄ coytū. vñ nō q̄l̄z coytus i qualz p̄ticulari egritu dine statica p̄fert. Si vo teneāt p̄n̄c̄s marsiliū ista argumēta p̄cludūt v̄itatē de coytu p̄uenient admi nistrato. t̄ de nō eunucis debitiū ordinē seruātib̄ sed auctoritas ypo. est pp̄'indebituū v̄suū coytus.

Mulier nō podagrīat.

m Conclō ē. M̄ulier nō patiē podagrā si deficiētibus mēstruis. Cōclusio pbatur M̄ulier nō patiē podagrā q̄n nō adsūt cause po dagre. s̄z nō deficiētibus mēstruis nō sūt i eis cau se podagre igis 2° v̄a. Et similis snia colligis. 22^a tertij ca^o de doloribus iūcturaꝝ vbi int̄ cās eoz numerat retētionē mēstruoꝝ. Et ē v̄tilis ad regen das mulieres vt hēant debite sua mēstrua. Et amplias ad alias egritudines a qb̄ p̄scruat eas flux^o mēstruoꝝ vt d̄. xxi. tertij ca^o de fluxu mēstruoꝝ.

Sp̄aliter aut̄ nō q̄ l̄z fluxus mēstruoꝝ sit p̄nci palis ad euāndū illud q̄ gnātur in muliere p̄ nutri mēto fetuꝝ. t̄u cū hac euōne nā euacuat ēt als sup fluītates. vñ mulier p̄uenīter mēstruata multum excusat ab egritudinibus inter quas ē podagra.

M̄o 2° q̄ hec stelligētī muliere vtēte bono regi mīne. nā q̄nq̄ t̄n errāt vt hec purgatio si sufficiat phibet podagrā. Ex qb̄ p̄z dictuꝝ ga. i 2° q̄ asso^o v̄scabat tpe ypo. i quo pp̄ debitiū regimē mulieres podagrīzabat nīsi deficiētibus mēstruis. Sed n̄o tpe pp̄ indebituꝝ regimē vt ē dictuꝝ asso^o p̄cedē te nō obstante mēstruatiōe podagrīzat. Ultimo nō q̄ deficiētē mēstruo p̄t esse duob̄ modis. uno mō nālī sicut cōt̄ post ānuꝝ. 4^s 3^m. Alio mō p̄ter naturam sicut in iūuentute hoc autē b̄z veritateꝝ v̄troq̄ modo maxime de 2°.

Contingit igitur. Ha. in p̄mē 10. p̄mo tan git v̄ificationē asso: 2° q̄ fuit tpe ypo. 3° qua cā ma gis podagrīzat hodie. ibi 2°. q̄ fuit. ibi 3° multis t̄u In p̄ma dic q̄ p̄tingit mulierē nō podagrīzare si purges b̄si mēstruis q̄ ut ē dictuꝝ i p̄cedēti asso. si ex sola peduꝝ debilitate accidit podagra nīsi h̄uores ad eos currāt. t̄ iō supple si currāt h̄uores ad pedes i multerib̄ q̄ mēstruāt. iō nō podagrīzant

t̄ hoc vt plurimū vel respectu v̄iroꝝ. De 2° d̄c q̄ tpe ypo. fuit v̄m mulierē nō podagrīzari nisi defi ciētib̄ mēstruis. s̄z tēporib̄ n̄is q̄ male dietans p̄tingit q̄ podagrīzat ēt si menstrua nō deficiant. De 3° dicit q̄ plurimū podagrīzatē pauūt hoc pp̄ defecisi mēstruoꝝ s̄z pauce pp̄ malā v̄tetā. Tu t̄i collige q̄ cū meretrices publicē p̄lrib̄ coytib̄ v̄tūtūz q̄z viri. t̄ tamē non ita podagrīzant q̄ ipse minus ex coytu leduntur viris.

Mulier non podagrīzat.

p Lōclo ē ista pueri si podagrīzat aī emis sionē sp̄mati. pbaf q̄z nō podagrīzat q̄n nō s̄t sufficiētes cause. s̄z aī sp̄mati emissionē nō s̄t sufficiētes cause ḡ tc. Eſſo! minorez circa l̄fam declarabimus. Et similē snia colligis. 22. tertij. Et amplias ad pueros cuiuscūq̄ p̄plonis vel sex^o nā lis. M̄o t̄i p̄ oībus tribus afforismis q̄ oēs po dagrīcos ōz p̄uenire indebilitate iūcturaꝝ. Eliter enī vt dixit gal. sup̄ius nō fit podagra l̄z sup̄fluita tes multiplicēt p̄st aut̄ iuncture debilitari forti la bore rarificātē. t̄ cursu h̄uorū multiplicātū t̄ calo re putreficātē p̄ resolutionē t̄ dissolutis spaūlibus p̄tibus i q̄bus max^o calor naturalē fundat. Nūc at q̄z aī sp̄mati emissionē i. etatē i. qua naturalē ē hō aptus emittere nō p̄tingit hec debilitas i iūcturis t̄o nō s̄t aī hāc etatē cause sufficiētes ad podagrā. Et tu hoc habe mēti. nā cū pueri multo magis in debite regāt q̄z eunuchi post pueritā. t̄ plures su p̄fluitates generent t̄i ga. nūq̄ v̄dit pueꝝ poda grīcuꝝ s̄z b̄si hoīes eunuchos huius. t̄ḡs cām ōz as signare ex debilitate iūcturaꝝ. t̄ q̄ exercitū forta p̄st facere t̄ q̄escere sicut eunuci. t̄ iō coēido s̄t pares nō v̄f dispietas nīsi i debilitate p̄tūtē resolutō nē h̄uidi radicalē iūcturaꝝ t̄ porificationē illoꝝ lo coꝝ qua carent pueri ante affōdissiam.

Coytus fortis est tc. Ha. p̄mo dat v̄nā cāz nō h̄uidi podagrā i pueris. 2° ōfudit q̄ si pati min^o ad podagrā pueri an eunuci. ibi 2° s̄z cū. In p̄ma dicit q̄ coytus ē magna cā i gnāndo podagrā q̄ manifestas p̄ id q̄d dictuꝝ ē de eunucis t̄ de pueris t̄ iō supple cū pueri careāt coytu p̄cipue illi d̄gb̄ logmūr si podagrīzat. De pte 2° dicit ga. q̄ ē h̄uis v̄derit eunucos pati podagrā t̄i non meminit vi disse pueros nīsi alī tumorē genuū pp̄ suā gulossitātē t̄ cā maloris resistētē podagre i pueris ē for titudo v̄tūt nālis expellētis sup̄fluitates p̄ loca de bita v̄b si ad pedes mā mādāt t̄i v̄lus cutē expeli litur. t̄ sunt aliae cause posite supra in asso: expōne

Dolores oculorū tc. Lōclo ē. dolores oculorū remouēt. aut̄ p̄ potuꝝ v̄ni. aut̄ p̄ flomia. aut̄ p̄ farmaciā. Lōclo pbaf p̄ il la remouēt dolores oculorū p̄ q̄ sue cause abicis tur. s̄z potus v̄ni t̄ alta remedia noiata. si huius igis p̄ ipsa remouēt dolor oculorū. minor declarabitur statuꝝ. t̄ similē snia z ponit aut̄. 3° tertij d̄ gnā li cura obtalimie. t̄ mesue i suo de apropriatis ca^o

in pueris aut̄ humida absumitur in inventaria ihus fuit p̄ies in his p̄s sat artificiaz cogit h̄un v̄p̄nas ad augmētuz facienduz nō in tra

Particula

De causis dolorum oculorum. et est utilis in actu pratico et amplias ad oculos etates. Ubi non quod hic per dolores oculorum intelligamus males quod pedet a persona aliquis humoris in oculo. hoc autem potest esse multi modis. aut cum corporis plenitudine aut sine aut humoribus cur rebus aut ipsis ita ibi quiescentibus. et hoc siue sit unus quartus humor. aut plures eorum omnes modis significat.

Nono 2° quod per remoueri intelligimus. aut curari inter gre. aut remitti. aut prohiberi ne augeatur. Non 3° quod per potum vini intelligimus vini puri aut puritatis vini cinque quod potus dissoluendo et eliquedo mens et mouendo versus cutem evanescat. sed per lauacrum intelligimus balneum aque dulcis per quod materie acute remittuntur et acuitatem et per poros evanescant. per piritam intelligimus calefactorum quod sit in oculis coniter cum spongia vel panis infusis aqua calida. et de piritia a piro quod est ignis. Quid at sit flosmire. et quod farmacia et quos humores evanescant sicut dictum est supra multis locis. ex istis patet aspergimenter significatio loquendo ex doloribus curabilibus et a manu pedentibus. quod si mens est sanguis vel humor multitudine cum per totum flosmire fumus varios modos plenitudinis quinque basilicam quinque saphenam. quinque venae capitis in brachio. quinque venae frontis quinque venae in angulo oculi. vel alios flosmavimus. Si vero sit humor peccans et multus alius a sanguine sub forma casei antecedenter est oculos perfert farmacum illi humoris apropat. Et similiter si plures non multis sanguini mixti aut multum supantes. Cum autem mens non est multa in toto siue fuerit acute iuuat balneum dissoluendo siue grossa iuuat mollificando et vino ingrossata mens modice et piritia convenienter administrata. Ex quo per primum quod in doloribus oculorum quinque vnu flosmus sufficit per curam quinque plura regredire. nec tamen solu ista sed plura et syes et plueres administrari. sed ista se potissimum quod non est materialis solutio continuitatis aut pustula in cornea tecum.

Quod hic dixit ^{experimentis. Ba. i. 2°}

quomodo ipso certificauit hunc aspergimenter. et quod dicitur in tabulis annis operatione facere medicus. 2° ostendit quod ipse cum vino ronis virus fuit istis remedijis. 3° narrat horum remediorum utilitatem. 4° ponit compositionem in ea. ibi 2° lauacrum igitur. ibi 3° hec igitur medicina. ibi 4° Calefactio vero. De prima dic ipso. ista inuenisse experimentis et non attendas quod rone inuenierit. quod non est mixtus quod balneum est sat in vino. quod alicui in dolore oculorum balneum prouulerit. Similiter non est mixtus si alicui debilitati potatu vino fieret ipsum in dolore oculorum prohibetur. et post si volentes hanc abstinentiam virus vino iuenerit iuuamenter et multa huic simili. visa scripsisset medici in suis libris si haec determinantes. scilicet quod cibis circumspectius valeat. et cum quibus non. et ita facit hic ipso. manus rabi et quod iuuaret nullam reddendo rei rone in isto aspergimento. Et subdit quod sibi prouidit in alia videtur. et id credit ipso experimento compiisse. quod videtur quoddam iuuare vino. et quoddam iuuare balneum. et certe nesciunt ipso scripsisset nisi ex virus certificasset. Scripsit etiam quod ipse videtur nullum suorum magorum quod fecerit tale quale facit ga. in istis experimentis et est quod postquam videtur ex parte certificauit causas et rones eorum. scilicet inquiriendo certe cognovit causas. et

postquam ita cognovit cepit operari in curis oculorum eius et non annis. et ita debet medici rationes facere semper.

Lauacrum autem. Nunc narrat rationes quibus est virus istis experimentis. et primo docet quod est virus balneo. postea quod est virus potu vini. ibi 2° post videtur quedam. In prima parte narrat quod fuit vocatus ad iuuenem patientem in oculis dolorum qui 2° die fuerat flosmatus et bene. et per totam quantitatem die vehe meter doluerat. nam dolor cum quadam interpellatione crescebat vehementer sentiendo calidissimos ad oculos fuere. sed postea mitigabat illis euacuatione ab oculis quod autem venit inuenit duos medicos astantes oculorum et melioribus quod romane erant et preparauerant collirium album quod repudiat humores ab oculis et mitigat dolorum quod est propinquum ex cerusa et amido et opio. Dicit tamen ga. se nunquam laudauisse illius medicaminis usum. nam est aut parvus forte. ita quod non extinguit acutem humorum nec sensum oculi. et tamen retinet humorum in oculo et probabet resolutum et est causa fortissimi doloris. aut apertis in cornea vel vnea. aut est ita forte quod extinguit acutatem humorum et sensum et tamen necessario inducat pelliculas oculi et ingrossat spissas. et obtinebat ita ut postea male videbat. Et ideo volens expiri temptauit incipe a calefactione ut expiretur qualitas et quantitas humorum. cum que veniret cum spongia infusa aqua calefacta. dixit infirmus dñe hec remedium sum virus. Et ga. interrogauit quod sibi faciebat. Respondebat eger quod per paruo tempore mitigabat sed postea dolor augmentabat quo auditu repulit medicos oculorum dñs quod sine collirio infrigidatiuis volebat ipsum curare. et remanens solus statim statuit eum in balneo quod postea tota nocte dormiuit et liberatus est. Et ideo certificatus fuit quod humoribus acutis nocentibus oculo corpore tamen ex parte non repleto ut erat iste quod flosmatus fuerat et dietatus balneum est conuentus quod resolutus et mitigat acutos humorum.

Postea uidi quendam.

Dicit quod fuit expius unus dñs. quod videtur postea quandoque passus fuit obthalmia multis diebus atque quod in rure egrotauerat et augmentato dolore fuit coactus ad civitatem venire et videtur oculos siccios. et carentes lacrimis. sed venas grossas plenas. hic igitur primo misit in balneo. postea dedit sibi vino comixtum a quo ad potandum. et ille postea tota nocte dormiuit et dolor cessauit. In crastina die ex quo virus fuit certificatus quod dolor est in oculis ex sanguine grosso coagulato in eis sine plenitudine reliqui corporis perfert illis virus. quod soluit coagulata. et propter motum suum citissimum eicit ea a venis.

Hec igitur medicina. Hic laudat remedia posita ab ipso. dñs. quod illa medicinalia sunt magna. scilicet ad utilitatem si quis utas eis fumus et oculos. Calefactio vero. Ponit quadam compositionem in hac medicina. et postea perfert quod dicitur medicus investigare. ibi oculos. Dicit de primo quod calefactio est permodiorum alijs et minor a molestia. quod aut curat. aut manifestat. nam quod non est humor alijs curreribus curat. et cum est manifestat augmentato dolore et permodio mitigat postea au-

get. et si fert ultio qd oꝝ uestigari. Si corp' sit plenū
hvoribus multum. tūc fiat slobotomia. et si nimis
aut plures alij a sanguine sed hoc distinguere est
valde difficile.

Rauli a diaria rc. Conclu-

p̄tis affo: ē
ista. Trauli maxie si parati cadē i lōgā
dyariam. i. fluxum vētris hūoralē. pba
tur illi sūt maxie apti ad cadēdū i dictū fluxū in q
bus ē cā maxie fixa ad talē fluxū causādū. s̄z traui
li si huius! ḡ rc. P̄na nō t minor circa l̄ras declarā
bit. Et similis hētūr inia ab auic. quarta p̄mī ca°
5° r. 6. tertij ca° de fluxu vētris oīuz modoꝝ circa
finē eapli. et v̄tilitas p̄z t amplias ad v̄trūqz sexū.

S̄z nō q̄ hoc nomē trauli sumis dupl̄t ut d̄t in
2° v̄tualit̄. vno mō spālit̄ p̄ illis q̄ corrūpūt̄ hanc
l̄ram. i. q̄n̄ imediāte seq̄f̄ i eadē sillaba. s. in p̄ma sil
labā dicti nois. s. trauli. Quidā aut̄ sumis large h̄
nomē. p̄ oī corrūpēte v̄l̄ p̄nūtātē aliquā l̄ram sic
inuenis d̄ l̄ra. g. t l̄ra. l. t p̄mutāt̄ i varias l̄ras aut
dimittāt̄ oīo f̄z variis peccatū i lingua siue i p̄p̄one
r̄p̄one. Nō 2° q̄ l̄z traulitas possit p̄rigē a m̄
tis causis ut dicit ga. i 2° sicut a nimia siccitate vt
p̄tingit i q̄busdā febribus excessiuis i qb̄ lingua
exiccas. Aut. p̄p̄ malā r̄p̄onē q̄ s̄c̄ nimis grossa
aut nigra aut p̄p̄ vīni potus. aut p̄p̄ timorē. aut
p̄p̄ nimia p̄cupiscētiā t̄h̄ traulitas nālis maxime
puenit ab hūiditate p̄p̄t̄ quā lingua nō p̄t̄ fortis
ter figi aut extendi aut plicari ut oīz in l̄ras forma
tione cuius signū ē q̄ oēs pueri a p̄cipio si traui
li t postea siūt plurimi potētes ad l̄ras oēs p̄serē
das p̄ siccitatē. Nō 3° q̄ lingue hūiditas max̄
pēdet ab hūiditate cerebri cū sit vñs de ortis a ce
rebro. Et id q̄ h̄z linguā multū hūidā h̄z ut pluri
mis cēbrū hūidū. Talib̄ aut̄ max̄ accidit debilita
ti lōgo rēpore p̄tētiā stomaci t̄ itestinoꝝ hūidita
te exēna multis illis cōscata a capite. Et p̄ p̄ns ac
cidit eis fieri dyariā diuturnā t̄ accidit eis maxie
i. valde multis. nā hic nō itēdo q̄rere v̄trū ex epas
vel alterius mēbri dispōne sit possibile aliquē esse
patū longe dyarie q̄ ex cerebri hūiditate. Nā ga.
in cōmento sufficit ostendisse q̄ isti sunt valde pati
capi a longa dyaria.

Balbucies lingue. Ha. P̄men

tādo affo:
facit sex. p̄mo oſidit q̄ si plures modi balbuciēdi
distincti a traulitate p̄p̄e v̄cā. 2° oſidit quos balbu
ciētes itellexit. 3° dat cās diuersitat̄ balbuciēi. 4°
docet q̄ p̄ traulos oēs balbi itelligāt̄. 5° dat diuer
sas cās oīuz horꝝ balbuciēdi. sexto restrīngēdo vi
ficit affo:
". 2° ibi. Cū autē 3° ibi. Si t̄h̄ lingue. ibi
4° Ego aut̄ ibi. 5° Lā ē aut̄. ibi 6° Mālit̄ autem.

De p̄ma dicit q̄ balbucies i greca lingua ē di
uersa. i. h̄z diuersas sp̄es v̄l̄ modos fm varietateꝝ
balboꝝ corrūpēdo litteras. t̄ illi q̄ corrūpūt̄ l̄ram
vel vocāt̄ trauli si loco. r. ponāt. l. Quidā at̄ corrū
pūt̄. g. l̄ras t̄ loco eī ponsit. 3. t̄ isti vocāt̄ philos.
S̄z t̄h̄ ypo. i affo. noiauit solū traulos. Et vos hic
p̄ corrūpēbus l̄ras itelligatis ex toto dimittētes

aut̄ loco illaz ponentes al's. Intellige 2° multos
altos eē mōs balbuciēdi. s̄z ad oīndēdū p̄positum
sufficit sibi duos noiaare vel forte alij moi n̄ h̄nt̄ ne
men spāle. Cū aut̄ eni. Hic oīdit q̄ balbuci
entes itelligit p̄ traulos di. q̄ itelligit oēs. i. q̄b̄qz
l̄ra sit illa q̄ corrūpas ita corrūpētes itelligit sub
mō. aut̄ noie trauloz q̄ pbat. q̄ ipse absolute logē
d̄ oī liēteria. i. dyaria q̄ ipse intendit p̄ traulitas
denotare molliciē lingue p̄p̄ hūiditatē ad quam
postea seq̄f̄ fluxus t̄ h̄ molliciesē gnālis cā balbu
ciēdi fm quācūqz l̄ram accidit. t̄ hoc testāt̄ ifātes
q̄ balbuciēt̄ fm quācūqz l̄ram p̄tingit balbucies
p̄p̄ lingue sue nimia hūiditatē. t̄ cū pueniūt̄ ad
etatē p̄fectā solidae linguis eoz admittūt̄. i. p̄fecte
p̄serūt̄ oēs l̄ras. l̄z i q̄busdā eoꝝ remaneat balbu
cies eoꝝ ēt i etate p̄fecta. Ex quo insert q̄ cuiuscū
q̄ maneriet̄ balbuciēi ē cā hūiditatē mollices. i.
mollices sc̄qns hūiditatē. S̄z t̄h̄ lingue. Hic
dat cām diuersop̄ mōꝝ i balbuciēdo dicēs q̄ lingue
sūt̄ diuersē i formādis l̄ras. i. h̄z varias aptitudines
ad varias l̄ras formādas. aut̄ nō bñ formādas. et
sepe lingua ē fortis i oībus bñ formādis absoluūt̄
ab eis balbucies oīo. Si aut̄ alit̄ p̄tingit q̄ lingue
nō sit ex toto fortis tūc remanet balbucies in illa
sola l̄ra in qua q̄n̄ maxie oportet̄ eā formare. t̄n̄
nō p̄t̄. t̄ ita eā n̄ p̄fert̄ supple p̄p̄ aliquē defectū
in lingua p̄p̄ quē sit i p̄positionata ad illā bñ exp̄
mēdā. Ego aut̄. hic assignat cām q̄ p̄ traulos oēs
balbuciētes itelligāt̄ di. q̄ ipse existimat q̄ ypo. iō
solos noiauit traulos quos diximus ēē p̄p̄ illos
q̄ loco r. ponāt. l. l̄ram q̄ elenī q̄ fuerunt noiaui q̄i
studiosissimi greci hoc nomē dare oī balbuciēi. Et
isti l̄z pecez i oī k. p̄ferēdo. t̄n̄ maxie peccat̄ i l̄ra
r. p̄cedēte. tau. i. t. l̄ra aīcedēte. q̄r̄ ista difficilime p̄
serūt̄. q̄ oīz fortissime linguā formare i tali platio
ne. inteniuūt̄ aut̄ alij corrūpētes l̄ram k. t̄ loco
eius ponētes l. bñ hoc q̄d p̄cedat tau. t̄ istis n̄ fue
rat nom̄ i p̄positū p̄p̄z ab elenīs. Et h̄ aut̄ illi soli
posuerūt̄ notū i q̄ formāda regris firmitas lingue
sicut ē in l̄ra r. q̄n̄ p̄cedit tau. Aut̄ q̄r̄ t̄p̄re illo non
fuerūt̄ alie maneriet̄ balbuciēdi p̄p̄ p̄tinētiā in ci
bo. Sed t̄p̄e ga. erat multa balbucies. i. multe ma
neries balbuciēdi q̄ t̄n̄ nō fuerūt̄ notate ab elenīs
sicut illa q̄ vice l̄re. d. p̄fert̄. t̄. Et iō manifestū ē q̄
illa balbucies qua corrūpūt̄ r. p̄cedēte. t̄. ē illa que
peccat q̄i maxie firmāda ē lingua sicut i istis v̄bis
traces trabe t̄ similiꝝ. q̄r̄ l̄z deficiāt̄. q̄r̄ lingua nō
p̄fecte firmat̄. t̄ extēdīt̄ circa dentes. Causa est

Hic narrat cās culust̄ balbuciēi ab bonū sen
sum dicens q̄ cā corrūpēdi l̄ras ē. aut̄ q̄r̄ lingua nō
h̄z cōpōnē oportunā vel q̄r̄ p̄p̄ ē mollior t̄ hūidi
or p̄ quā cām pueri semp patiuntur hāc balbuciē
sicut patiuntur pedum debilitatē. vnde nō possit
eos firmare. aut̄ ē p̄pter id quod etatis p̄fecte pa
tiuntur balbuciēm quādo discit de nouo aliquā lin
guā vel ydeoma p̄pter i p̄suetudinē flectēdi lingua
mō oportuno p̄l̄ra iuxta illud ydeoma. aut̄ sicut
i illis i qb̄ v̄tus deficit p̄p̄ aliquā excellētē animis
passionē sicut in ira gaudio. spe. cupiditate. timore

Particula

patitur ē alī hoc ex nimia siccitate accidēte lingue
ppr̄ aliquā iſfirmitatē. Ista tamen balbucies raro
euenit etiā ſiccissimis ſupple nāli ſiccitate. qz bal-
bucies plurima ē ppter hūiditatē. qn lacerti ligue
ppr̄ nimia molliciē nequeut pfecte firmari i extre-
mis dētium aut i dilatari φ fit vel ppr̄ hūiditatē i
illis latent. aut ppr̄ hūiditatē i venis a cerebro ve-
niētibus. Accidit et balbucies ebrijs qz cerebrum
nimia hūiditate infundit. aut qz ab illa grauatur.

Māliter asit. Hic restringēdo vīficas dī. q̄ nrā
lit̄ balbuciētes. aut hoc faciſit pp̄i nimia hūidita
tes ipſius met lingue vel pp̄i vtrūqz. & hoc itellige
nisi cā sit expte ipsius pōnis. & tō si cā sit cerebri
hūiditate ducēdo ad stomachū ē cā lōge dyarie. Si
vō cā sit hūiditas lingue ēt ad illud seq̄ stomachū
esse huimduum cū pellicula cooperiens lingua sit
cōtinua cuz pellicula interiori stomachi mō dyaria
lōga ē passio stomachi ex nimia hūiditate. Ex qbus
p̄z quō affo⁹ d̄z vīficari qz de balbuciētibus nālit̄
i etate pfecta absqz cā i cōpōne lingue. Quid si di
cas nulla dyaria ē morbus longus cū ponafpacu
tus p̄ma p̄ticula 2°. 12° dī q̄ ibi p̄ dyariā itellexit
colicā passionem que est species dyarie quo ad p̄
rem fluris ventris.

Lcide eructuātes ^{rc.} ^{Lō}
^{clō} est

8 Ita. Illi q̄ sepe habit eructuātēes acetosās
nō sūt sepe pleuretici. p̄baſ illi nō sūt
sepe pleuretici q̄bus nō multiplicāt̄ sepe mē pleu-
ress. s̄z i eructuationib⁹ acetosis nō sepe multipli-
cāt̄ mē causatię pleuresis. igic isti nō sepe īcurrūt
pleuresiz. maior ē clara s̄z minorē circa l̄ram osten-
dens. Et similē ſnīa hēt̄ur 4° tertij tractatu 4°
p̄mo τ ē v̄t̄l̄ & ampliaſ vt p̄z. Mō igic primo q̄
eructatio ē motus ſtomaci quo expellūt̄ res ven-
toſe aut cibl̄ proportionales de ſtomaco p̄ viā oris. τ
dī acetose quādo ſentitur i eo ſapor acetosus. Ne
cauſis v̄o acetose eructuōſitat̄ ſi dicit̄ ē affo°. p̄mo
huius p̄t̄cile. Mō 2° q̄ acetose eructuationes
ſi duor̄ mōr̄ quātū attinget p̄poſito. Quidā. n. di-
cūt̄ tales qz aliq̄fi acetose eructuāt ſiue p̄p̄ ſui ca-
loris debilitatē ſiue p̄p̄ cibī qualitatē v̄l̄ alia cāz.
Quidā at qz cōſuetudinarie p̄p̄ debilitatē inati
caloris ſtomaci ſepe īcurrūt̄ i ſua ſanitate acetosā
eructuationē. τ iſti plurimū ſi frigidī. nā l̄z aceto-
ſum ſla poſſit p̄p̄ calitatē ſupantē gnāri tñ raro ē
& pluries valde gnātur p̄p̄ fritatē. Mō 3° q̄ di-
ctū ē ſupra pleuresiz eē aþa calidū pēdēs a mā ca-
lida. aut eēntialit̄ ſicut coſa & ſanguis. aut accēta
lit̄ ſicut a ſtate putrefacto. & p̄ putredinē calido
vt dī. x. tertij. Ex bijs aþz cā v̄ſſicāl̄ affo". nā qz eru-
ctuātes acetose plurimū ſi frigide p̄p̄lonis & frigi-
dos gnānt hñores mltiplicādo. rō raro i eis p̄gre-
gat calida mā q̄ d̄z eē mā pleuresis τc.

Adultū acetose cructuātes. cōm-
tū vīvidis i tres p-
tes. pmo ponit aſſo. ſnia cū aliquali expositōe. 2°
oñdit q̄ pleuresis pōt accidē a quolibet quatuor
bñor̄ fm spēm. 3° vīſcas aſſo. 2° ibi. M̄os aſit. 3°

ibi. pulmo & costaz. In pmo dīc q multū eructuātes acetose nō multū sūt pleuretici. & iō qī ypo. dicit nō valde itellerit q raro non q nūq̄ ptingeret vt qdā iterptātes hūc asso^m exposuerūt. In 2° dīc se in alio loco oħdiſſe q sputū citrīnū puz aut sputū citrīnū cū rubedine significat duas spēs colorā. s. rubeā & citrīnā. sputū āt spumosum significat flegma. Migrū sputū p̄tinet melācolie. rubicū dissimili. s. per puritatē rubedinis nō admixte cum citrinitate v̄l alio colore significat sanguinē. & cuz pleuresis sit aþa ī pelliculis iterorib^o costaz & aþa possit ex oī mā nasci. s. fm genus. iō pleuresis pōt ex quoꝝ humore gnāri. Et iō t̄māgīnādū q spūtoꝝ qualitas egrediētū i pleuresi erit fm mē qualitates. & fm mē qualitates erit hitus iſirmoz. i. dī ſpōſitio iſirmoz. s. declinās ad spē ſalutē q p ſputa significat. In 3° p̄e dīc q pulmo & pellicule costarū diuerso mō se h̄fit i recipiēdis hūoribus. qz pulmo ē rarius i tota ſuha. & iō oēz hūore cito recipit ſiue grossuz ſiue ſubtilē. s̄z pellicule costaz nō nū illū q ē de colico gnē & itelligaf p gen^o colicū humore calidū aut accītale aut nāle. v̄l alīr coleram v̄l cui colera sit cōmixta. nā si de ſola colera intelli gemus ḥdicēt p̄ti p̄cedēti. Et iſtis p̄z q illi i qbus flegma dñas. raro ſūt pleuretici. & ſepe eructuātes accide ſunt buiūs. Et hoc moxie qdā flegma ſalfuz de quo magis videref debere fieri qz ē ſla calidiꝝ pūgit itestinū ad hoc vt expellaf & cū ipſo alīj humores expellaf & ſepe nō accidit ex eis pleuresis. vnde ypo. i li^o de aere & aqua & regionib^o dixit bū midi v̄tre nālit. i. illi q ſepe & mollit egerint non i currat pleuresiz neqz altā egritudinē de facili &c.

Aliis varices;

C ponit p̄nes. p̄ma ē. Laluis nō i nascit
tur magne varices. p̄bat illis nō inna-
scit magne varices i qbus mā varicum mouetur
ad supiora. s̄z calui s̄t huius! g. cōcōlo v̄a. 2. cōcōlo.
Laluis s̄t i nascit magne varices ipsi fūt itez ca-
pillati p̄cōlo p̄bat: illi fūt itez capillati i qb⁹ remo-
ueit a capite cā caluicij. s̄z calui i qb⁹ nascit mag-
ne varices s̄t huius! g. tc. Et hāc sniam hētis ab
auic. 7. qnartū tractatu p̄mo ca° 2. Et v̄llitas est
ad cōprehēdēdsi eādē mām eē cām caluicij t̄ vari-
cū t̄ q̄ mā declinas ad vñā dñam recedit ab oppo-
sita. t̄ ita p̄ ampliatio. Mō aut circa lñam q̄ hoc
nomē caluus q̄d q̄d vñ de illo cui deficisit pilī i pte
supiori capiti p̄p̄l etatiūuz decursuz. t̄ isto mō nō
itelligimus hic. 2° mō dicisit calui qb⁹ i capite p̄ter
nālī deficisit pilī p̄p̄l hñorē corrodētē radices pi-
loz t̄ destruētes piloz mām t̄ hoc 2° mō sumis h̄.
Mō 2° mām hoc mō corrosiuā eē adustā. t̄ iō

Hoc 2° m^om hoc mō corrosiuā eē adustā. t̄ tō plurimū eē melācoliā p adustionē gnātam. Et tō q̄ si q̄s fit caluus hoc mō significat supfluitatē me līcā moueri versus suplora aut motā eē. Hō 3° vt p3.22.tertij q̄ varices plurimum sunt a sanguine mlīco. t̄ tō illi i qb^o sunt varices h̄sit declinationē melācolici h̄soris ad iferiora. Ex hijs p3 cā verifi cās affo". q̄ illi i qb^o mā mlīca qut mouēdo ad ca

put. aut si sibi gescit ut plurimi si habet supfluitates
miae currētes vel gescētes i pedib⁹ vel crurib⁹. Et si
pmo sit mā i capite milia et icipiat declinat ad pe-
des ita fiat magne varices q caput a tali mā eua-
cuabis et remoues cā calutis. Adēti tñ babe hoc
vificari i plurib⁹. nā nō ē impossibile ita multam eē
māni ut ad oēs pōnis dicas currat ad bonū sensū
ut apparat i lepra et scabie et pruritu et multe talib⁹

Si quis prudens idicis. Ha.
in 2°. pmō
ofidit vnu sensu⁹ affo. possibile dari nō eē ypo. 2°
vificat fm alii sensu⁹. ibi 2° qd vo dicit. Ne prima
dic qd si qs prudēs i exponēdis dicit sapiētū inue-
niat i eis aliqd fūm dubitabit nisi i ppatulo sit nō
ē dubitādū s3 tñ rectificata eē fūa putabit istā non
eē dictā a sapiēte p̄cipue ad illū sensu⁹ i quo ē fūa.
Et iō cū p̄stet caluos p̄prie capiēdo vocabulū nō
posse capillari et si i eis magne varices inascunf
supple tu nō ē credēdū ypo. i h⁹ affo⁹ itellixisse de
p̄pe caluis. In pte 2° dic q fm alios q volūt dicē
hūc affo⁹ eē ypo. p caluis itellexit patiētes tineo-
sitatē. i. casu⁹ capillo⁹ ex mā corrosiva corrodēre
radices capillo⁹. aut eximinate eoꝝ mām. Et hoc
mō itelligēdo. q̄ ista passio nascit ex mal⁹ hūorib⁹
sicut alopecia et tyria. iō qn̄ isti mali hūores se vñt
ad pedes reota cā remoues tynoefitas su⁹ mō. s3
q̄ nascūt isti varices mā moues ad pedes. ḡ recā
pillātar. et hoc mō nisi vt in pluribus verificatur.

Dropicis tussis

rc. ypo. itē
dit duas 2°

Y
nes. pma ē. Tussis supueniēs ydropico
ē mala. pbaſ illud ē malu⁹ q̄ significat
tm eē ydropis augmētū vt nocumētū magnū cōcē-
tur spūalib⁹. s3 tussis supueniēs ydropicis est hu-
iūsmōi. ḡ 2° vñ. 2° 2° Tussis pcedēs ydropis
nō ē cū bac malicia dicta. pbaſ q̄ ista non signifi-
cat maliciā aut nocumētū ppi augmentū ydropis
cū fuerit an. Et si lēz snia⁹ hētis. i4. tertij tractatu
vñtio⁹ t̄ vñl i p̄nostico. et amplias ad vñlūqz sexū.

Mō igis ydropisim h̄ sumi p̄ asclite q̄ qualr si-
at. et q̄uo ab alijs spēbus differat dictū ē supra i
quarta p̄tcula. Mō 2° q̄ tussis supuenire ydro-
pisi pōt itelli duob⁹ modis. vno mō ex quacūqz
cā sit ydropicus i frigidareſ fm caput aut altō ta-
le. 2° mō qn̄ ex magnitudine supuenit ydropis. et
hoc 2° mō itelligit ypo. vt sepe dicit ē supra. quā-
do dic vnu morbi vel accīs inasci i alto. et sic dic
ga. i 2°. Mō 3° q̄ tussis ex ydropisi nō euénit nisi
qn̄ mā ita multiplicas q̄ tāgīt spūalia et aliq p̄tes
acute penetrat ad stimulādū expulsiā pectoris.
et hoc ē valde malu⁹. Mō 4° q̄ tale nocumētum
nō cōiaſ pectori nisi q̄ aqua mltū ē augmētata i
tm vt tāgīt dyafragma aut sumi ei⁹ s̄ valde acuti
penetrates p dyafragma ad p̄tes pectoris quorsu
vñlūqz ē valde malu⁹ p vñlā signi. et cū h⁹ p vñlā cē q̄
h⁹ mō stimulata vñtute nobilissi illoꝝ m̄broꝝ ledif valdō

Mō 5° q̄ tussis pcedēs aduētū ydropissi l3 si
gnificat nocumētū i p̄tib⁹ pectoralib⁹ siue q̄ nō est
p̄pe tussis. tñ nō significat h⁹ eē pp magnitudinē

et maliciā ydropisis. et pōt eē ex leui cā. et iō i com-
paratiō ad maliciā significatā p tuſſi⁹ supueniē-
tem ydropisi d̄t esse sine malo nō tñ absolute.

Consueuerunt antiqui.

Lōmētū pmō ponis galli. 2° addi⁹ Joānicij. 2° ibi
Joānicius. pma i duas. pmō ofidit qd ypo. intelli-
gat p supuenire ydropi. 2° vificat affo⁹. ibi 2° si iḡ
stat. pmō dic q̄ antig p̄sueuerat qn̄ dicit accidēs
supuenire alci⁹ morbo itelligeſ solū de illis q̄ sup-
ueniūt ex pessimitate morbi. et ita dic thimogarus
i li⁹ de accitib⁹ supueniētib⁹ morbis. et ita itelligit
hic ypo. d̄ tuſſi supueniētē ydropissi. qz nō ql̄z tal
supueniēs ydropico ē mortal⁹ s3 solū q̄venit ex pes-
simitate ydropisis. Et tu vides q̄ p malū itelligit
mortale. Ne 2° pte dic q̄ si crescat aquosa hūidit
tas ita q̄ ptingat vñlū ad canales pulmonis ydro-
picus ē ppinquus suffocatōi. et iō hoc ē signū mor-
tale. q̄ significat talē hūiditatē cōicari illi canalib⁹
q̄ facit tuſſi supueniēs. In 2° pte pncipali dic Joānicius q̄ p canales itelligit canales et vias per
pulmonē sp̄fas l3 canal⁹ p̄pe dicās de illa q̄ ē i gut-
ture. et postea ducitur in pulmonem.

Disuriam flobotomia

d
Lōcō affo⁹ ē ista. Incidē venā iteriorez
calcanei curat disuria de hoc affo⁹ et tor-
tus in 7° in quo ponitur repetitio quasi eiusdem.

Hoc nō certificamus nisi

In pma pte ponis p̄mētū ga. i 2° p̄mētū Joānicij. ibi 2° Joānicius. p̄mētū diuidit i quatuor. pmō
ofidit qd regriſ ad vificādū affo⁹. 2° qd itelligit p
venas itus. 3° ponit vna altā expōnē. 4° cōcludit
affo⁹ nō eē ypocrati. ibi 2° q̄ itus icidere. ibi 3° q̄
dā vo. ibi 4° dico aut. Ne pma dic q̄ affirmat hūc
affo⁹ nisi cū vna p̄ditōe. s. q̄ dissuria sit ppi abun-
dātia sanguis i toto. tūc. n. soluis p̄ flobomia. Ne fa-
dic q̄ si itelligaf p venas itus de venis brachij. h⁹
erit fūm. et nō erit pueniēs dicti ypo. q̄ ypo. i passio-
nib⁹ q̄ s̄ supra ep̄ar docet flobomare venas brachij
et i illis q̄ s̄ ifra docet flobomare aut venā q̄ ē subige-
nu. aut venas q̄ s̄ sup calcaneū. Et hoc sepe non
exīte absūdātia sanguis i toto nec flobomia scā ḡra dī-
uertēdi. s3 solū ḡra euacuādi a loco morbi. nā cu⁹
plenitudine totius i mēbris p̄tū iſerioꝝ flobomam⁹
de brachio. Et ad diueriēdū i sputo sanguis flobo-
mam⁹ qñqz saphenā vt patet i sputo sanguis. Ne
pte 3° dic quēdā p venas itus itellexisse venas pe-
dis tā iteriores q̄ extētores. s3 i hoc ē pauca dīa
q̄ oēs ab vno trūco oriūt. Tu tñ mēti hēas q̄ h⁹
fi obstante flobomia d̄ iteriorib⁹ magis valz i flobatica. et
d̄ extētorib⁹ min⁹ i passionib⁹ matricis et cāz habet
supra. Ne 4° pte dicit se affirmare hūc affo⁹ non
eē ypocrati. q̄ repetitio ē i 7°. Joānicij dicit q̄ qn̄
d̄ intus itelligaf de latere interiori sicut i brachio
intus est basilicꝝ que venit intus ab assella et ex ē
cephalica q̄ venit i spatulis. et i pede itus ē saph-
ena et ex flobatica venies a latē extēto et ex cōmento

Particula

comprenditur q̄ illa pars in tali non est pars affor-
rismi sed additio.

38

Squinâte habito rc. Lō clusio ē

a tumor appârens in gutture in homine
patiente squinantiam est signum boni
probatur illud est signum bonum quod significat
mām moueri de mēbris interioribus gutturis no-
bilioribus ad exteriora ignobilia. s̄ tumor siens i
guttura. s̄. quo ad pte exteriorē in squinâta est hu-
susmodi ḡ rc. Tu oia nobilia q̄ pertinent ad hunc
affo^{m̄} habuisti i quarta pâcula illis duobus affori-
finis. Si a se habito tumore non existente i fau-
cibus et illo afforismo. Si a se habito collum con-
vertatur vt vix rc.

Istud uerum est et utile.

In cōmento verificatur afforismus per rationem
factam statim. et est satis manifestum rc.

39

Uibusq̄z cancri rc. Lō clusio o

q ē ista. meli⁹ ē n̄ curari câcros absconditos
q̄ curari. pbaſ illō p qd̄ ifirmi pluri tpe
riūt ē meli⁹ q̄ illud p qd̄ i paucō tpe peūt. sed p
pon curari riūt lōgo tpe. p curari aut̄ cito mori-
tur. ḡ rc. Et pclusio cum probatione ponitur i lit-
tera. Similis sententia sumitur 3° quarti capitulo
de cancro et. xiiij. continentis capitulo de cancro in
quinto breuarij c°. ppo. Et p̄ utilitas et amplias
ad sexus et etates. Nota primo q̄ cancer ē a p̄a
de materia melancolica adusta per adustionez co-
lere sc̄a aut humor i quo est colera. et ita rult aut̄.
loco allegato in dissinitione cancri. Et vocatur cā-
cer ad similitudinez quā h̄z cū cācro aial aquati-
co. naꝝ sicut ille fixe tenet ea que capit ita ista egr̄
tudo fixe ledit membrim in quo est. et sicut ille ha-
bet in medio tumorem eleuatum et circa illuz crû-
pa sive brancas suas tortuosas ita vt plurimuz cā-
cer apostema habet tumorem in medio. et circa il-
lum habet venas grossas ad nigredinē declives i
fundentes locū que dicitur a medicis radices cā-
cri. Nō 2° q̄ cācer dicitur absconditus vt dicitur
a Razi. 13°. continentis propter aliam duarum
causarum aut quia accidit in membris interiorib⁹
sicut epar rc. aut quia radices aut valde profun-
das sicut quando est in pectore vel in spatula vel
alio loco. et videtur quod radices sunt profunde.

Nota tertio q̄ duplicitate dicimus cancrum cu-
rari. uno modo cura vera que fit per abscisionem
eius cum sua radice. et hoc aut cum ferro aut cum
cauterio. Alio modo cura blanditiua ypo. autem
intelligit de modo primo quia in ista cura oportet
q̄ dolores fortes superueniunt et alia accidentia
mala virtutem debilitantia unde cito pereunt. sed
vt cura blanditiua non oportet q̄ citius pereant
quia per illam prohibentur nō augeri fortia et ma-
la accidentia. Nota quarto q̄ in cancris nō ab-
sconditis quia existentibus in membris exteriori-
bus et non habentibus radices valde profundas

non oportet q̄ sit melius non curari imo quando
q̄ remouentur cum sua radice et sit sanitas. et ad
hoc non sequitur mors citior. et ideo ypo. dicit de
absconditis tantum

Absconditos cancros in

tellexit. Haltenus in cōmento declarat quid intel-
ligimus per cancros absconditos. secundo expo-
nit li non curari. et verificat afforismus. tertio ostendit
quid circa cancros non absconditos sit faciendū
secundum varias opiniones. ibi secunda. Quod au-
tem non curari. ibi tercia. Sed cancros exteriores
In prima dicit q̄ per cancros absconditos intelli-
git illos qui sunt in membris interioribus in pro-
funditate corporis. et quoz extremitas. s. intrinseca
nō appetit ppi sui p̄fundationē. et q̄ sunt vulnero-
si et santosi penetrantes interiora corporis. Et q̄
bus patet qui sunt non absconditi sive exteriores
De secunda parte dicit q̄ dictum ypo. non curari
esse melius potest intelligi duobus modis quorsi
rlqz est. verus vnu est q̄ quando. videmus q̄ nō
possumus facere omnia oportune ad sanitatem p-
fectam sicut est in cancris absconditis q̄ nos non
intromittamus nos ad sanitatem faciendaz quis
est impossibile. sed tamen q̄ nos temperemus pas-
siones. ita q̄ membrum possit eius malignitatem
tollerare facilius patiendo quod maxime est nei-
cessarium. Si cancer sit vlcerosus. tunc enim dei-
bemus queri quāvis non curemus pro sanitate i-
ducenda. tamen lauare debemus illum marcorez
i. illam putridam saniem. Et in quibusdam libris
habetur nitorem. i. sanguinem ad putredinez ten-
dentem. et non debemus lauare cum quolibet li-
quore. sed liquore probato experimentis et ratio-
ne habere duas conditiones lauando quaruzyna
sit q̄ non sit causa generationis noue putredinis
sicut esset vncuosa vel aqua pura. et secunda ē q̄
non addatur infusio statem materie facientis can-
cum. sicut verbigratia. lissium vel aliquod tale
absternum valde acutuz. secundus sensus est q̄
non curemus cancros absconditos. i. non incida-
mus eos nec comburamus. Et iste sensus etiam
est verus. quia dicit Hal. se vidisse quosdam med-
icos qui inciderunt vel incenderunt capita cancri
in collo matricis. aut in ano qui nō profuerunt sa-
nitati sed potius infirmos ad mortez martirio du-
xerunt quibus si non fuisset facta incisio vel com-
buscio ipsi dūtius et cuꝝ minori periculo vixissent.
Et ideo non sunt hoc modo curandi. In tertia p-
te docet quid sit faciendum circa cancros exterio-
res. Et primo dicit absolute sententiam suam cir-
ca illos. Secundo aliorum opinionem. Tertio su-
am approbat auctoritate aliorum. Dicit primo q̄
cancros exteriores prodest curare supple cum
incisione vel cauterio si quoquo modo radicatus
possunt incidi. i. radices ex toto remouere. Radic-
es autem cancri sunt vene ipsum circundantes
et insundentes plene melancolico humore.
Secundo dicit alios prohibuisse hanc incisionē

canceris imo dicerunt q̄ nullus cancer est incidentē aut cauterio medicandus nisi sit ulcerosus. ita infestus aut percussius q̄ infirmus preceperit ip̄z incidi in quo casu est incidentus etiam si esset in membro ex quo non potest radicatus euelli. Et hoc idē multi chirurgi interdixerunt. s. incisionem cancri non abscondit. t̄ subdit q̄ vera nec dixit y. oī lapte talem cancrum exteriorem esse incidentem imo si cancer sit in extremitate corporis ex verbis suis non potest intelligi q̄ v̄z incidere ipsuz medius vel incendere. De tertia parte dic q̄ aristodorus t̄ dyascordes cuz suis sequacibus intelligit ex verbis ypo. sumpto quasi p̄trario sensu in exteriori q̄ in abscondito primuz. s. exteriorez posse curari t̄ videtur concordare cum dicto q̄ gal. posuit primo de cancro nō abscondito. Ego testor me vidisse quosdam patientes cancros exteiiores incisione curatos. ita q̄ in membro q̄ primo patiebantur t̄ in parte vicina que remansit non fuit postea virus cancer vel aliquod simile. imo erat curata sicut in alioz incisione t̄ incensione qui tamen uel ad paucum tempus incurrentes in malignam febrē aut cancro in alio membro nobilitati perierunt. sicut venerabilis dominus Joseph de testis de bohonia passus fuit cancrū inter nasum t̄ os magis iuxta nasum a quo fuit curatus perfecte ita q̄ i loco nō remansit nisi cicatrix. Sz postea forte p annum incidit cancrum in similitate concauitatis nisi versus cerebrum ex quo in paucō tempore mortuus fuit. dominicus autē venturi sōc sororis mee in pollice passus fuit cancrum tandem fecit absconditum digitum t̄ liberatus est sed paucō interueniente tempore incidit febrez sepultam maligni modi t̄ mortuus est. Alium tamen v̄l̄di post membra incisionem multānis p̄seuerasse. Sz ē hō magne cū uide regimis vite sue q̄ amplius nō passus est.

Spasmus fit de plenitudine aut euacuatione ita t̄ singulto.

In affō ponit due conclusiones. prima est ista. Spasmus potest fieri de repletione t̄ inanitione. secunda est. singultus potest fieri de repletione t̄ inanitione. Sed harum conclusionum probationes t̄ declaratiōes distinctionum spasmī t̄ singultus t̄ numerum spetierum t̄ totum quod huic rei pertinet dicit supra particula quinta in primis quatuor affōrismis. ideo hic non repeto.

Spasmus est.

Bal. in commento p̄ ostendit spasmus posse fieri. primo de repletione t̄ de inanitione. fo exponit de singultu. secunda ibi. singultus autem De prima dicit q̄ spasmus est cum lacertus contrahitur contra extremitatem suam. scilicet priorē que est sicut principium t̄ huius motus contractiōis qui est spasmus nec est naturalis nec voluntarius s̄ supple preternaturam. t̄ tunc contrahitur lacertus quando pars sua neruosa replicatur ad interiora. ista pars neruosa patit quando hoc modo replicatur vel contrahitur idem quod patiuntur

tur corde musicorum instrumentorum que quando ponuntur in aere multum humido contrahuntur t̄ rumpuntur nec sunt instrumento relaxate. ita quando sunt in aere multum sicco. Et idem patiuntur q̄ corrigē exposite foco vel soli estiō. q̄ ut experientia docet conuertuntur t̄ plicantur retro t̄ in duobus exemplis patet veritas conclusionis prime. Singultus. hic verificat partem de singultu. licet incomplete q̄ satis dictum est in quinta particula illo aforismo. Spasmus t̄ singultus. vbi dicit q̄ singultus est sicut spasmus stomachi. Et primo docet cuius modi sit singultus. quasi corrigo dicta in commento aforismi dicit. secundo remittit nos ad alia. ibi secunda. Ego autem. De prima dicit primo q̄ singultus comunitur vocatur spasmus factus ex stomacho vel meri secundo subdit q̄ volendo inuestigari essentiale rationem singultus ipse non est spasmus. sed est quidam motus stomachi t̄ meri ae mouendum. id est ad expellendum rem nocentem vel id quod est tanquam res nocens. est tamen singultus fortior motus q̄ vomitus. t̄ ad ista duo. scilicet vomitus t̄ singultus stomachus t̄ meri mouetur quando consideratur aliquid a se expellere. Tertio ostendit quomodo differunt singultus t̄ vomitus p̄ quod cognoscitur q̄ singultus est fortior motus q̄ vomitus. t̄ dicit q̄ in vomitu stomachus t̄ meri mouetur ad expellendum illa que natant in eis. id est in eorum concauitate non profunda in substantia stomachi nec multum adherentia. sed singultu mouetur ad expellendum illa que sunt interiori stomachi. id est imbibita in substantia stomachi vel iuiscata in eo. Ex quo patet q̄ magis inuiscatum est. q̄ singultu debet expelli q̄ id quod vomitu. t̄ id fortiori motu indiget. t̄ ideo stomachus mouetur ita angustioso motu in singultu ac si intendat expellere inuiscatu cuz eius substantia. In quarta declarat hoc dictum exemplo. q̄ si quis bibat primo p̄ per solum. id est deglutiat t̄ post bibat vinum mixtum aqua statim incidit in singultum. t̄ hoc est q̄ vinum inuiscat illud per quod cum substantia stomachi t̄ cum acuitate piperis stomacho noceat mouetur stomachus vt ipsum eiiciat per singultu. In ultima parte dicit q̄ ipse in libro de accidente t̄ morbo. scilicet in quinto monstrauit tussim t̄ sternutationem operari idem q̄ singultus. scilicet expellere noumenta inuiscatu. Utruz autem singultus sit motus fortior vomitu. dicendum q̄ humores expellendo consimilis qualitatis t̄ quantitatis t̄ loci quantu est possibile in singultu t̄ vomitu fortior motus est singultus q̄ materia magis stimulat cum sit inuiscata sed non seruata paritate non oportet omnem generaliter singultu omni vomitu esse fortiorē. si etiam queratur quid temptat expellere. Nam in singultu de inanitione vide in aforismi allegati expositione in 5^a particula.

Eibuscumq; dolor sit circa
q̄ flegmone febris t̄c. **Cōclusio ē oēs**

Particula

dolores ex̄̄tes circa ypocidria s̄i stone sine apā se calido curat se. si supensat. Lōcl° pbaf. illō curat tales dolores si supēit q̄ remouet istoꝝ doloris s̄i cā. s̄i se. ē huiusmodi. ḡ tc. & minor circa l̄fam phides. Silez vō sniaꝝ collige. 4. 3. ca. d̄ dolorib⁹ epat. Et vtilitas p̄z q̄ docent in talibus dolorib⁹ administrare resoluentia. Et aplas ad vtrūq̄ sexū.

Mo. p° q̄ dolores circa ypocidria venientes s̄it illi q̄ s̄it circa costas mēdosas in qbus locis s̄it ep̄ splē & intestina qdā. Dolores at magis iuxta sp̄nā in loco illo iuxta cīgulū magis discūt̄ reales q̄ circa ypocidria. Ex quo p̄z q̄ isti dolores plurim⁹ s̄it in epate. aut splene aut i intestinis. 2° nō q̄ l̄z flegmō dicat p̄pe apā s̄anguineū tñ large vñedo vocablo sumit̄ p̄oi calido apāte. et ita sumit̄ h̄

3° no. q̄ q̄uis dolor in istis locis possit p̄tingere & et mala pplexio & solutio p̄tinuitat̄ & ex q̄li bet mā humorali vētosa & aquosa. tñ vt pluꝝ non s̄it in istis locis nisi ab apāte calido vel vētositate.

4° no. ex gal. q̄ q̄i dolor ē p̄ligitiuus aut cuꝝ ardore vocat p̄sictura aut ardor. Et iō q̄i d̄ absolu te dolor intelligis de illo q̄ ē sine p̄itura & ardore. Ex his p̄z s̄esus affō. q̄ si dolor sine apāte i dis̄ locis & sine p̄sictura & ardore fiat q̄ soluit p̄ febrē & superueniat. Et h̄ ē s̄at manifestū q̄ dolor h̄ mō p̄tingēs ē vt pluꝝ pp̄ vētositat̄ aut flāticā māz v̄l̄ alia frigidam icōstipatā mō se. ē talis dissolutiua.

Dolor pungitius. Hal. p° do cert qd̄ itelli gere dēmus p̄ dolorē siue flegmōz. fo verificat. ibi fa. Si ḡ. v̄c p° q̄ dolor p̄ligitiuus vocat p̄sictura. S̄i in h̄cīspila colericā accidit illud qd̄ p̄pe vocat dolor. q̄ sp̄ h̄ apā p̄comitas dolor. s̄i sepe h̄ nō ē sine flegmōe. Et iō intelligas p̄ dolorē id qd̄ ē si ne p̄sictura & sine ardore. & p̄ flegmonē intelligim⁹ oē apā calidū. Be fa p̄te dicit. q̄ q̄i dolor ē i locis p̄cti sine apāte. & cuꝝ h̄ sine p̄sictura vel ardore se pe vt pluꝝ significat q̄ ē icōstipatio. i. p̄strictio vētositat̄ i aliquo loco vel mala p̄plo sepe nō calida & talis curat p̄ febrē supeniētē dissoluētē. ventositatē i flatuā. & eliquat māz talis vētositat̄ & eā dis foluit & mala p̄plo frigidā ad tpamētū reducit. Et tu no. modū q̄ se. reducit ad tpamētū & res p̄v

Uibuscūq̄ s̄antes tc. Lōl° ē ista. In qbuscūq̄ corporibus ē scā s̄antes & nō manifestas h̄ ē q̄ nō manifestas aut pp̄ sp̄issitudinē s̄antē aut p̄p̄ sp̄issitudinē loci i q̄ ē s̄antes. pbaf p̄ illa s̄antes scā non manifestas p̄ q̄ pb̄bēt̄ manifeste appere signa s̄antē s̄i ista sunt max̄ sp̄issitudo s̄antē. aut sp̄issitudo loci in quo ē s̄antes ḡ tc. S̄i s̄i h̄etur snia ab auic. 3. 4. cap. de exituris calidis. & aplas ad serus & etates & érti lis vt p̄z. Mo. t̄ si q̄ s̄antes postq̄ ē genita manifestas p̄ signa quedā p̄sta ab auic. 3. 4. loco alle gato & h̄ si nō expellat extra. p̄t̄ ē insūdatio sub diḡ. & i isto oꝝ tacit̄ eē h̄ erudit̄ & assuesact̄. fm̄ ē mollities loci p̄t̄ solitu. 3. ē albedo cuius s̄i lo cus sup̄ s̄antē ē valde sp̄issus. i. magnus & solidus

sicut si s̄antes eēt in ps̄udo torta os cosse in boie pingui nō p̄t b̄i insūdatio aut mollities aut albedo appere. S̄i s̄i s̄antē ē grossa & indurata n̄ p̄t b̄i insūdatio sub diḡ & locū reddere moltoꝝ sp̄issitudo ḡ s̄antē & sp̄issitudo loci supra s̄antē s̄it magna cā q̄ s̄antes n̄ manifestas s̄i equoce sumit̄ h̄ sp̄issitudo. nā sp̄issitudo s̄antē ē eius dēsitas sed locus d̄ sp̄issus. q̄r h̄cīs magnā dīmēsionē ps̄udi ta. Et qbus p̄z veritas affō. vt in pluribus

Aste afforūsīnūs tc. Hal. p° dicit l̄raz diuersā inuenit̄ affō. fo verificat vtrāq̄ ibi fa. vere. n. 3. dat modū piungēdi duos mōs dictos. ibi 3. S̄i q̄s at̄ In p° dicit q̄ iste affō inuenit̄ duob⁹ mōis scriputus quoꝝ vterq̄ ē verus. & ex dīcēd̄is appet. p̄vn⁹ modus dicat q̄ p̄p̄ sp̄issitudinē s̄antē nō manifestas & alter ē q̄ dicat q̄ p̄p̄ sp̄issitudinē loci nō manifestas. & iō in fa dicit q̄ vere s̄antes grossa nō manifestas & ēt cuꝝ locus supra s̄antē ē grossus nō manifestas. Et qdā sp̄issitudinē referebat grosse s̄antē qdā grosso loco. In 3. dicit q̄ si q̄s piūgat am̄bos mōs q̄ nō manifestas p̄p̄ grossitudē loci & ēt s̄antē & b̄i. & iō iste affō hodie h̄ solomō i n̄tis libris

Ctericis autē iuenit̄ script⁹. Hal. p° dicit̄ ista. Epar eē dux i ctericis ē malū p̄ba tur illud ē malū q̄ significat apāte in ei pate s̄i durities epat̄ i ctericis ē huiusmōi ḡ tc. Si milis h̄etur snia 4. 3. ca. de ctericis in fine. & p̄z v̄l̄t̄as in p̄nostico & aplas ad vtrūq̄ sexū. s̄i q̄ supra p̄t̄cula 4. illo affō. qbuscūq̄ i febribus v̄l̄ aut. i. aut. x. i. tc. totus ē expositus. iō hic nō iten do repetere. q̄res ibi iuenies.

Durities n. sua tc. Hal. in 2° v̄l̄ficit̄ affōz. & p̄z q̄ innuit̄ itericiā fieri aut ex apāte. aut ex op̄latiōe epat̄ sine apāte aut p̄ mōz crī. & p̄t̄ addi q̄ p̄p̄ absidātā colere absq̄ isti. s̄i ista s̄i sagi

Alicunque splenetici tc. Lō cl° ē ista. oēs splenetici patiētes dyariā si eis supuēiat lōga dissinteria s̄unt idropici aut lyēterici & postea moribund. pbaf in oībus istis cuꝝ supuenit lōga dissinteria nōb̄lī debilitatur epar & stō. & iō nō ḡnial s̄anguis bonus imo aquo sitas loco sanguinis. Si ḡ stō d̄igerat nō obstante debilitate s̄it ydropici epate multiplicatē aquositatē. Si at̄ nō d̄igerit s̄it liēterici. q̄ cuꝝ paciāt̄ flu xu vētris. p̄ supueniētē indigōne egredit̄ cibis i digestus. aut ḡ s̄it ydropici aut liēterici. s̄i vtrūq̄ istoꝝ supueniētē peresit p̄p̄ v̄tū debilitatē. ḡ oēs tales peſit. S̄i s̄i h̄etur snia ab auic. xv. 3. cap. de apātsb⁹ epat̄ & ē affō v̄tū i p̄nostico & aplas vt s̄

Circa affōz no. p° q̄ splenetici dicunt̄ p̄pe illi q̄ longo tempore passi sunt apā in splene & ēt de fac to patiuns. 2° no. q̄ hos tales impossibile est q̄ nō absidare malis humoribus in s̄anguine cuꝝ m̄lt̄o t̄pe splē nō misericordiauerit epar ab h̄uorib⁹ m̄lt̄is & iō ēt epar nō ē sine aliquati debilitate. imo sine multa maꝝ se patias dyariā. & imo si supueniat lō

ga dissenteria. p° significat aut mālā mālā fu
isse cuius exitus diu durat aut malā qualitatē fixā
cāz ad regenerationē fixe mēt̄ aut. 3° pessimā mālā q̄
sit cā malorū v̄lcep̄t̄ in itestinis q̄ ita nō p̄ht̄ sana
ri. cū igis h̄is tā malis dispōib⁹ si dissenteria diu
durat p̄ passionē epat̄ ad intestina multū in lōgo
t̄p̄ debilitas epat̄ in tm̄ vt loco sanguis ḡnes aquo
sitas. t̄ filiū multū debilitas st̄t̄ digestiua. t̄ tō aut
supueniet ydopis̄ epate multiplicare aquosita
tē. aut liēteria st̄t̄ nō digerēt̄ t̄ expellēt̄ cibū. ad
h̄āt̄ p̄uncta cuz malis dispōib⁹ supradicti ne
cessario seq̄t̄ mors. t̄ sic p̄z veritas affō.

Bonum esset si quendam.

Hal. i 2° p° ponit potuisse seruari meliorē ordinē
in affōis suis. fo verificat vnu affōz infra ponēdū
i isto 6° loco ab isto 3° verificat istū. fa ibi. Cū igis
ibi 3° purgatio v̄o. **W**e p° dicit q̄ v̄ez eēt̄ si pm̄issz
huic affō vnu positiū in 6° loco ab isto postq̄ o3 h̄
expōere. **I**n fa dicit q̄ p̄ spleneticos intelligit illos
q̄ passi sūt̄ diu duricē splenis. t̄ isti si supueniat̄ di
sinteria soluis duricies vt plurimū q̄ purgāt̄ hu
mores q̄ erāt̄ cū duricie splenis. s. m̄lice. **E**t h̄ ē q̄
vult v̄. i isto affō sequēte. **W**e 3° dicit q̄ si pm̄rgatio
modū excesserit. s. si fuerit supflua v̄lra mōz illud
qđ regrif̄ p̄ cura epat̄ splēis t̄ multū diuturnior
t̄ nocuerit infirmis seq̄t̄ dissenteria spp̄. fortior si
multū plōges q̄ cū h̄siores mali sepe trāscāt̄ p̄ in
testina percutiuntur itestina ab eis ita vt deficiat
eoꝝ virtus t̄ eoꝝ calor distēpes. pp̄l quā cāz suēt̄
cā ydopis̄ t̄ liēterie. pp̄l passionē st̄t̄ t̄ itestinoꝝ
ydopis̄ pp̄l p̄passionē epat̄ t̄ eoꝝ itestinoꝝ.

Aibuscūq̄z ex stranguria tc.

Qponūt̄ p̄clusiōes q̄ p̄ ē h̄. qbus nascit̄
yleos ex strāguria ipsi penit in septē dīe
bus vt plu". pbaf. q̄ in istis sūt̄ fortissima accititia
virtutē p̄sternētia. t̄ tō vt plu" virtus succubit in
p̄ cretica radicali vel atē t̄ h̄ ē 7°. 2° 2°. in istis si
ātē septimā supueniētē febre fluat multa v̄rina isti
liberās pbaf. q̄ i h̄is supueniētib⁹ remouēt̄ cā
colice t̄ strāgurie igis remouēt̄ morbi. t̄ p̄ p̄ns cu
ranc. t̄ h̄āt̄ auctoritatē allegat auic. i 6.3° cap. de
yleos dicēdo gal. ignorasse cāz huius. Ego tū nō
video ibi auic. p̄cessisse aut negasse h̄sic affōm sicut
nec gal. in 2° facit. Et tō iste affō posset eētilis si
casus occurret quē gal. nū q̄ v̄dit̄. t̄ isto mō q̄ i
2° dices. Eduerte q̄ marsilius t̄ alij dicit̄ p̄cor
diā huius ēt̄ inueniri. i 9°. 3° ca de difficultate v̄ri
ne s̄z nō ē ita. nam in illo cāu circa finē dicit aus.
Et expt̄ qđ ē in pluribus boib⁹ t̄ dictū ē. q̄ q̄
h̄ent̄ difficultatē v̄rine t̄ aduenit eis p̄ ipsā tenas
mon moris in 7°. nū accidat se. t̄ puocationē faci
at plurimā. **S**3 p̄stat q̄ h̄ non dī de yleos sicut in
affō. p̄ declaratōe t̄ affōi no. q̄ ipse p̄t̄ h̄re duos
sēsus vnu ē q̄ pp̄l apā exis̄ i v̄sica accidit yleō
pp̄l p̄passionē itestini phibēdo exitū secū t̄ supue
niētē se. curef̄ cū fluxu v̄rine. Et h̄āc sēsum putat
gal. tm̄ in 2°. 2° sēsus ē q̄n p̄ accidat strāguria p̄
pter humores fridos grossos qbus augmētāt̄ fiat

yleos cōcata mā frigida itestinis t̄ posteā supuēt̄
ēt̄ se. hos humores eliquari t̄ p̄ v̄ias v̄rine emitt̄
t̄ ita seq̄ sanitatē. t̄ h̄ f̄ gal. ē possibile t̄ nō bñ v̄
sibi affōz p̄firmādū et plurimū p̄ vero vt patebit
in 2°. possimus ēt̄ dicere q̄ p̄ v̄ia passiōis t̄ cōita
tē dolētē v̄sica i pediūt̄ itestina ab expelliēdo sic
accidit colica ex lapide renū l̄z apa si p̄p̄met̄ itestinā
ita vt merito illius phiberef̄ stercois exitus.
S3 gal. talia imaginabiliā qb̄ exp̄t̄ia nō corrīd̄z

In yleon null̄ admittit q̄ tc.
la exeuntia. **G**al. in 2°
facit tria. p̄ declarat yleon. fo ponit t̄ iprobatvna
expōnē affōi. 3° dat vnu intellectū affō desēsabilē.
fa ibi. oēs āt. 3° ibi. **S**3 y. i p̄ declarat yleō ex pte
vnu acchit̄ ipsi sp̄ p̄comitāt̄. fo ex pte cē in ḡna/
li. 3° ex pte cāp̄ in spāli. **W**e p̄ dicit q̄ yleon nulla
exētia egrediunt̄ inferius p̄ v̄ia ani q̄uis clisteri
zenf̄ clisteribus fortibus. fo dicit q̄ oēs p̄cordant̄
in oī yleos claudi v̄ias versus infra. siue in subtili
intestino siue in grosso. 3° dicit q̄ m̄lii dicit̄ q̄ p̄t̄
accidere ex solo apātē t̄ ex oī opilatione stercois
duri. aut ab humore grosso viscoso. Sed ipse dicit
q̄ solū calidū t̄ v̄uz. i. difficile apā facit h̄ q̄ si cre
dit p̄stipari v̄t̄re ex humoris grossis t̄ viscosis sp̄
ita vt penitus nihil egredi possit. **S**3 t̄h p̄cedam̄
sub quadam ypostasi. i. p̄ mōz suppōnis nō pba
te. q̄ eē possit ex humoribus grossis t̄ viscosis.

Lirca p̄m̄i no. q̄ yleos p̄p̄ iportat aut dolorez
itestinoꝝ gracilis. pp̄l quē sit difficultis exīt̄ p̄ anū
el̄. q̄ dēret egredi fm̄ nāz aut iportat egreditudinē
a qua dolor talis descēdit. nā sub v̄t̄oꝝ significa
to iuēt̄is doctores v̄ti isto vocabulo t̄ stricte ca
piēdo. t̄ h̄mō logē auic. i 6.3° ca. de yleos t̄ cap.
de colica. **T**amē v̄ ex gal. in 2° q̄ h̄ nomē q̄f̄z su
mas p̄ colō ad colicā q̄ ē in grossis humoris intesti
nis t̄ ad yleos q̄ ē in gracilibus. t̄ q̄ nomē colice
q̄f̄z sumis h̄mō large. iō seq̄t̄ q̄ colica t̄ yleos lar
ge accipiēdo p̄uert̄is. s̄z stricte differūt̄. 2° no. q̄
in oī tā colica q̄z yleos eē opilatione p̄hibituaz
exitus secū t̄ v̄t̄osita. s̄z t̄h nō o3 q̄ in colica oīo
nō egredit̄. quotidie. n. videmus colicos aliqd̄ ex
pellere s̄z nō egredit̄ nisi cū difficultate. t̄ q̄f̄z ni
hil egredit̄ ēt̄ l̄z clisteria siāt̄ acuta. t̄ tō accis̄ illō
in quo oēs p̄ueniūt̄. s. q̄ nihil ergedit̄ intelligat mō
dicto. s. nū cū difficultate vel q̄ non sit sp̄ s̄z aliquā
nihil egredit̄. **L**irca 3° dicit̄ puto nō eē mētem
gal. q̄ colica t̄ yleos nō p̄ueniāt̄ nū ab apātē. sed
puto ipsiū h̄ dicere q̄ nō p̄ueniūt̄ cū tāta v̄bemen
tia t̄ p̄stipatiōe vt penitus phibēdo exitus oīuz re
rū nū ab apātē. t̄ h̄ tollerari p̄t̄. t̄ gal. dicit̄ se ita
putare. **W**ēs āt. h̄ ponit t̄ iprobat alioꝝ expōnē
t̄ p̄ ponit illā. fo iprobat quo ad vnu. 3° quo ad
aliud dicit̄. fa ibi. ego āt. 3° ibi. Edhuc dicit̄. **I**n
p̄ dicit q̄ oēs iterp̄tes h̄i affōi dixerūt qđ qđ
remotū ē a ratione. t̄ ideo nō credendū. **W**icūt. n.
q̄ si ē apā i v̄sica tunc pp̄l comp̄ssionem a dicto
apātē patiūt̄ itestina t̄ tō fit h̄ passio. s. yleos post
strāguria. **W**e fa dicit q̄ ipse v̄dit̄ multos de strā
guria mortuos quoꝝ v̄sica v̄li patiēbāt̄ v̄isu appē
bat plena t̄ dolorosa. t̄ nullus taliter patientium

Particula

Icidit isti dolorē. s. placū. quō igit̄ p̄leos nascat
pp̄t intestina eē p̄p̄sa ab apāte vesice q̄ dicit nul-
lo mō. p̄terea si hoc fieret multo magis deberet h̄
fieri ex apāte matris. q̄r matrix descendit v̄lqz ad
diafragma. t̄ iō p̄t p̄p̄mēre intestina gracilia. s̄z
si vesica patias apā p̄mit solū rectū intestinū. ex
cuīus p̄p̄siōe si p̄t fieri p̄leos saltē ad modū quo
illi forte intē. iūt. n. nō ē possibile p̄strictio recto in-
testino mā redire t̄ facere p̄slipationē in gracili. si
cūt q̄zdoqz p̄ colicā sit p̄leos. De 3° dicit q̄ isti ad
huc dicit p̄cius q̄r dicit se. calidā iuuare p̄leō sp̄
q̄zdo supuēit. nā solū apā vesice. i. solitarie facit se.
q̄ q̄zto magis maiora tāto se. augmēta. q̄r febris
ē q̄dā accidēs p̄comitans apā. i. vesice neq̄ sp̄as
mus se. t̄ iō in isto cāu nō curat p̄leos p̄ supuen-
tu posse sanari nisi p̄ curā apāt. t̄ apāte sanato cu-
rat t̄ febris t̄ ideo in isto casu non curatur p̄leos
per superuentum se. sed potius ex cessatione se. t̄
iō se. nō ē bonū neq̄ laudabile signū in p̄leos. si c̄
isti dicit. t̄ p̄terea no ē cura p̄ se alicuius morbi v̄l-
ut cū frigiditate sola. vel cū humoribus flegmati-
cis vel de ventositate grossa. t̄ illud concludit q̄d
ignorat quō h̄ dixerūt cū nō possint auctorizari. i.
p̄firmare rōne. S̄z si y. in hac 3° p̄ticula dat de
fēsabilē intellectū assō dī. q̄ siue y. siue alijs
q̄ dicit q̄ ignorat q̄s h̄c assōm̄ fecerit q̄cūqz tamē
suerit si riderit ifirmū h̄ mō sanari bonū ē dīcī hu-
mores frigidos crudos t̄ grossos fuisse accidēta
bus morbi. i. cās quas accidit eē cās eius t̄ se.
supuētē t̄ purgatiōne vrine eē curatū. ex q̄bus
rides q̄ gal. nō affirmat eius veritate ut in pluri-
bus s̄z negat. s̄z t̄ dat saluādi q̄ aliquā p̄tingit. t̄ p̄

Vulnēra

q̄cūqz tc. Cōclusio ē ista
Necessē ē in cura ānuālū aut lōgi t̄pis
emittī os t̄ cicatrices fieri p̄cauas. p̄baſ
id ē fieri necessariū in cura sine quo nō possūt p̄so-
lidari. t̄ q̄d necessario p̄comitac̄. s̄z sine ossis emis-
siōe ista nō p̄t p̄solidari t̄ p̄cauitat̄ cicatricis ne-
cessario p̄comitac̄. t̄ iō necc̄io sanāt̄ oīa annua. t̄
lōgionis t̄pis. Ista duo tūgūne cure vñlū tāqz cōi-
cās t̄ aliud tāqz sequēs. p̄m̄ ē ossis emissio s̄z cica-
tricis p̄cauitas. Et p̄cordia ē colligēda 4° 4° tra-
ctatu 3°. ca. p̄. Et ē vñlis in actu practico ut plon-
gato t̄p̄e p̄solidatiōis vñterius in gramis q̄ os sit
emittēdū t̄ nō expectemus l̄ p̄solidatiōe equalem
supficiē sicut in alijs. Circa assōm̄ no. q̄ nomen
vulneris l̄ p̄p̄e iportat solutionē p̄tinuitat̄ in car-
ne vel sibi p̄portōali absqz pure t̄ sanie quō disti-
guis ab vñcere. t̄ h̄ sumis p̄ vñcere. nō. n. v̄ bene
possible q̄ sit vñlus ānuū q̄ nō faciat sanie. 2°
no. q̄vñcere tardas p̄solidatio p̄p̄tvarias cās p̄ pp̄
mala p̄plōne mēbra vñcerati. cū. n. cōsolidatio t̄ in
carnatio fiat a virtute mēbri. iō mala exsite p̄pone
t̄ regnare. t̄ bene p̄solidare nō sufficiat tardas cō-
solidatio. fo ex malicia humor q̄ ad vñlū currat
p̄p̄t repletionē totius ut in asclite t̄ yposarca aut
alicuius p̄ticularis mēbra m̄ndāt̄ ut p̄tingit mul-
tōtēs in carnibus glādosis in gula exātibus aut
pp̄t īdebitū regimē aut pp̄t occurſū rex extinſe-

caꝝ phibētū p̄solidationē q̄n̄z āt pp̄t defectū su-
damētū in quo caro oriri dī q̄d ē os. q̄r os ē putri-
dū. aut a nē regimē derelictū. q̄r vñdiqz ab alijs
ptibus siue ton⁹ sepatū q̄n̄z ex īdebita figura sua
aut obstracōtate lateꝝ vñceris ut i fistulis accidit
multotēs l̄z nō oē vñlus obstracōtū sit fistula. 2°
no. l̄z tā mult̄ cāis possit p̄solidatiōis plōgatio cō-
tingere t̄n̄ vt plu⁹ si plōgatio ē vñtra ānū ē pp̄t ī-
fectū in osse q̄ nō p̄t bñ fū dare carnē. imo illi q̄
gn̄at cōicat tādē putredinē phibet debitam p̄sol-
idationē. 3° no. q̄n̄ os ē h̄ lelū si vñlus durat per
annū nō ē verisilē lesionē ossis eē supficialē s̄z p̄-
fudā. s̄z in tali os illud emitī. aut abradēdo aut a-
lio mō p̄ opus nē aut medici remouēdo. 4° no.
q̄ in tali cāu mēbrū vt plu⁹ ē ibi debilitatū vt nā
ibi nō sufficiat regnare porū sarcoydē sine callosi-
tate q̄ regn̄at loco ossis ita grossā q̄ erat os. nec ēt
p̄t tāt̄ carnē sup loco gn̄are vñcere ad equalita-
tē cū p̄te sibi īmedata. t̄ iō q̄li fit p̄solidatio rema-
net cicatrix p̄caua. et qb̄ appetitīca affōt. l̄z q̄n̄z
poss̄ p̄riū p̄figere t̄ fieri vñlus ānnuale sine ossis
corruptiōe t̄ remouēt̄ os i mēbro fortū ū scā cicat-
rī. q̄ diu. trice p̄caua. s̄z raro.
Vulnēra Hal. in 2° dat cās plōgatiōis
vñlus sanitat̄. fo oñdit diuersitatē noīuz vñcere. 3°
vñscat assōz. fa ibi. Antiq. 3° ibi. S̄z in h̄ assō. i p̄
dicit q̄ vulcera q̄ diu plōgāt̄ anīq̄ sanēt̄ aut recidi-
uēt̄ p̄ p̄solidationē diffīcl̄ sanāt̄ pp̄t alīq̄ trū
cāz. aut q̄r mali hñores currat ad locū nō p̄mittē-
tes sanari. aut q̄r mēbr̄ ē debilitatū pp̄t malos hu-
mores currētes ad ipsū faciētes malas qualitates
i mēbris. aut pp̄t magnitudinē t̄ pessūtē vñcere
In fa p̄te dīc q̄ ista vulcera diffīcilia ad p̄solidādū
antiq̄ vocabāt̄ faria. s̄z moderni volētēs vñcuiqz
nomē iponere. qdā vocāt̄ chirōma a chirōe p̄ sp̄a
curāte. qdā cilefia. a cilefia p̄ curāte. qdā dicit cō-
rosiōa. q̄ l̄z sūt p̄ cutē abulātia si p̄forāt̄ cutē. alia
vocāt̄ formicā. alia ignē sac̄ q̄ p̄forāt̄ carnē t̄ cutē
s̄z vulnēra corrosiōa q̄ vocāt̄ putrefactia q̄ cutē t̄
carnē intēsorē p̄forāt̄ nō t̄n̄ dīcūt̄ vulnēra s̄z qdā
passio ex putredie t̄ vñnēra p̄p̄ita. t̄ subdit q̄ nos
scim̄ qdā mēbra paciētia putredinē sine vñnēra. t̄
qdā patiētia solavulnēra q̄ vocāt̄ herisipila. h̄ igis
vulnēra h̄t̄ nomē herisipile. s. farfa t̄ formica. sed
alia ātīq̄ solū appellauerūt vulnēra. S̄z in h̄ assō
h̄ vñscat assōz dī. q̄ y. i h̄ assō testas q̄ vulnēra nō
plōgan̄ i sanattōe nīsi q̄r ossa putrefactū t̄ h̄ sp̄. p̄
lōgatiōe ānuāl̄ vel maior q̄d y. vñdit expīmēto rō
āt h̄ si iuenīset sine expīmēto. q̄r multotēs sanāt̄. t̄
paulo p̄ redēt̄. t̄ h̄ sit q̄r medicia gn̄ante carnē
sup mala ossa az eē sanitas cū t̄ in ossibus subtrō-
ibus sit corruptella q̄ sit cā q̄ reuertat̄ tumor i cī
piēte sanie. t̄ faciēte vñnēra i carne. t̄ ista nō sanāt̄
nīsi cū medicia quā y. dīxit i libro d̄ vñnerib⁹. t̄ q̄
ga. posuit. 3° d̄ ingenio vñb̄ dīxit q̄r vulnēra expī-
carī ma. cū h̄t̄ interī mala ossa. termin⁹ āt suffi-
ciēs i exiccatiōe ē q̄ appēbit̄ corruptio ossis. t̄ es
extrahere ex terī. s̄z posīqz sanata sūt vñnēra q̄z
tū deficit i loco d̄ osse tātā oīz h̄t̄ p̄cauitatēz. t̄ sic
appet q̄ oīz os emittī t̄ cicatriz fieri p̄caua.

Aibusq; gibbi.

7 **q** Cōclusio ē
tiētes gibbositatē ex asmate vel tussi pe-
reūt aī iuuētutē. p̄bas in oib; talib; ita
difficultas anhelitus vt ad iuuētutē venire nō p̄nt
igis pereūt aī iuuētutē. ass" p̄ circa l̄am. & s̄līs
bēf s̄nia ab aut. xiiij. 3: ca. d gibbositate circa s̄nē
& ē v̄tilis in actu practico & apliāt ad v̄tq; sexu.

Mo. th q̄ nomē gibbi sumis cōiter p̄ mala socie-
tate sp̄dilis siue ex ipso dislocatiōe. & ē triū mōx
Mā q̄i 3 dislocat̄ versus aſiriora. & tūc in directo
sp̄dili dislocat̄ in sp̄na p̄cipit p̄cauitas & h̄ mō
oñdi in dñi hugolino d castello. q̄ sp̄dilis media
colli erat dislocata in brachio illustrissimi p̄cipis
dñi philippi marie ducis M̄ediolani. Q̄iñq; aī ē
dislocatio ūdēs ad aſiriora & eo mō eodē aīo fuit
in nobili viro galiazeo troto. 3° ad altez latez. & h̄
mō fuit in pma de barzono carpētario eodē anno
1. A.D.cccc.xvij. s̄z p̄imus modus ē absq; voce &
sensu p̄tinue p̄ casu. 2° v̄sūt v̄ta sanoz l̄z disloca-
tiōes & gibbositates mansibus remāserint. Mo.
principaliter fo gibbos fieri ex asmate & tussi p̄t
intelligi duobus mōis. vnuis ē q̄ iugaf gibbositas
& asma vel tussi & ē i. p̄prius modus. 2° ē q̄ ex mā
asmā vel tussi fuit gibbositas nā p̄mutare mām
ad faciētū apā iuxta sp̄diles p̄p̄t qd fuit gibbos-
tas. Et h̄c intellectū h̄sūt aut. loco alle" ad quē
intellectū maxime verificat assō". 3° no q̄ q̄i gib-
bositas nascit aī iuuētutē tē nascit aī p̄ple" p̄lez
p̄cauitat̄. & q̄ ipsa debilitat̄ locū t̄corrūpit figurā
iō p̄b̄bet debitū aug" sp̄ualis. Si vero p̄tiget p̄
iuētutē vel i iuuētute nō oꝝ q̄ ita impedit sp̄ua-
lis aug". Et iō nocumētū nō ē t̄m ex quo p̄z q̄
vit aī iuuētutē. p̄z fo q̄ iuxta h̄sūt modū q̄ li. aī nō
p̄struit cū li. p̄t. ita q̄ sit sensus q̄ p̄at aī iuuētu-
tē. s̄z p̄struit cū li. sit. ita q̄ est sensus q̄ q̄ ante iu-
uētutē sit patētes postea peunt. s̄z nō dī q̄do &
h̄c v̄t h̄uisse in 2° gal. cuz dixit eos p̄ire p̄p̄t dese-
ctū mēbroz sp̄ualis & nō dixit p̄p̄t nocumētū.

Mo. 4° q̄ aut. nō lēmitat h̄ mō. imo dicit q̄ pe-
nit aīteq; expuāt. Et v̄t significare q̄ p̄at anteq;
mā morbi expellas exterius. Et fo vt dicit ē q̄ cū
mā asmat̄ & tussi sit grossa maxime q̄do nā non
pellat eā exteri". appet qd apā qd ē cā gibbositat̄
sit duꝝ & magnū duꝝ. p̄p̄t mām a qua pendet ma-
gnū q̄ aliter nō faceret gibbositat̄. Tale aī non
dat t̄m spaciū pectori q̄ dilates ad refrigeriūz cor-
dis sufficiēter. iō auferē aut ita impedit vt peant.
Et qbus p̄z verificatio assōi & intellectus eius q̄
maxime verificat q̄do gibbi sit versus anteriores
Ego aī max' credo h̄c mōz expōnis. q̄r vidi mul-
tos gibbos in puericia durare v̄sque ad iuuētu-
tē max'. Nicolaū benedicti senēse cui q̄i anno. x.
etas sue accidit gibbositas ex spasmo pp punctura
pedis. & vidi diu p̄ iuuētutē. Et video ex cāis a-
lijs accidere gibbos aīte iuuētutē. & p̄ & nō mori.
quid sint ista duo p̄ q̄ accidat gibbi ex p̄mutatio-
ne mē faciētes asmat̄ tussi. fo q̄ sint aīte iuuētu-
tē & q̄ liberē nec vidi nec audiui. qd v̄o sit asma
videbis i 2° & qd sit tussi dīm ē i 4° p̄tūla i" assō q̄

Quō gibbosis b̄cūq; tūsses siccas tc.
tas Hal. in 2° p̄ remittendo nos do-
cet quasdā cās gilbsitā. fo verificat assōm p̄ cām
ḡnalē. 3° p̄ magis sp̄alē. 4° oſidit variā noſationē
lesiōis anhelitus. ibi 2° Si igis gibbi. ibi 3° vulne-
ra aī. ibi 4° paſſōnes aī. In p̄ dicit q̄ y. docet in
libro de p̄catenatione quō fuit gibbositas. & q̄ fuit
aī. & q̄ fuit retro & q̄ lateraliter & hec passio magis
attingit dorso. Et iō q̄ vult eā p̄fecte intelligere re-
currat ad legēdū dictū librū y. 13 th dicit se h̄ dī-
citur q̄tū ē oportuniū huic loco. & subdit q̄ gibbos-
tas sit ex p̄cūſiōe uel cāu v̄l maximis vulneribus
i. v̄lceribus cū apātibus in interioribus spine & se-
pe ex alijs cāis. & ista gibbositas si sit i vna sp̄odis-
li & ad interiora tūc exterius in directo illius spon-
dilis appet p̄cauitas. Sz tu addē q̄ ex spasmo ēt
p̄t p̄tingere. & aut p̄p̄t malā p̄positionē aut p̄p̄t
malā plasmationē obſtericis & multa similiari de
xxij. 3: loco allegato. In fa pte dicit q̄ si fuit gibbi
ex asmate aut tussi ante iuuētutē q̄ isti p̄sūt q̄r isti
gibbi faciūt fortē molestationē p̄p̄t ipſectionē mē-
broz sp̄ualis. & ex hoc p̄cipit q̄ dī quō gibbi acci-
dūt aī p̄fectionē talis mēbroz. & iō ly. aī cōſtrūt
cā ly. fuit & nō cā ly p̄sūt. & nō p̄tingit h̄ acciūtia
si nō p̄cessit casus v̄l p̄cūſiō. s̄z ex solo apāte crū-
do & indigō intus es̄te. & puto ipſū velle q̄ p̄tingit
ipſū mori si gibbū ē ex apāte & nō ex cāu v̄l p̄cūſi-
ōe. q̄r ē p̄iculofior gibbositas cū apāte. ibi. n. ē gib-
bositas & v̄ltra illud apā q̄ oꝝ eē magnū si dī cā-
re gibbositatē. In pte 3° q̄ ē ibi. Vulnera aī. dat
cāz verificat̄ magis sp̄aliter & diuidit in duas. p̄
oñdit vulnera faciētū gibbositatē dīaz. Ex qua in-
telligit dīa apā. 2° reuertit ad assōm verificāduz
fa ibi. Idē ēt. In p̄ dicit. q̄ vulnera faciētia gib-
bos dīnt s̄z q̄titatē & qualitatē loci i quo sit & s̄z
duratē. i. fortitudinē vulnera. Mā si sit in loco noi-
bili & magno anhelitus fit maior & p̄iculofior. & p̄
anhelitus intelligat̄ asma qd tūc ē magis q̄a anhe-
lius ē magis lesus. Mō sumis i h̄ ly. anhelitus p̄
respiratiōe s̄z p̄ asmate. & si aliq̄tulū humoris flu-
xerit in vulneribus in cānales pulmōis ḡnat tussi
Mā h̄i morbi nō oꝝ q̄ sint duri. i. de mā faciētē du-
ru apā. & iō q̄i generat̄ sanies. & isto mō interficit
infirmit̄. s̄z vulnera nō effluētia. i. a qbus nō efflu-
it sanies nō mortificat̄ infirmit̄ illico. q̄ humores
grossi & duri sūt. s̄z illa q̄ sit cū tussi cito faciūt sa-
niē & occidūt. q̄r mā cōicaf pulmō. & iō nō ē dura
& citi" interficit. Idē verificat p̄ cāz dī. q̄ vulnera
i. morbi faciētis gibbos cum asmate. faciūt idē q̄
stati dīm ē. s. q̄ occidūt si sit aī iuuētutē q̄r ista aī
sit magna. aut in p̄iculoso loco pectoris mō pati-
entū loca circūdātia sit pua & stricta. & iō cor et
pulmo nō crescut debite neq; sufficiūt ad vitā. gib-
bositas. n. agustat pectoris spaciū. & iō incidūt as-
ma. & q̄ nullo mō p̄nt euadere & si aīteq; accideat̄
gibbositas agustabis spūs pp solū apā q̄tō mag
agustabit̄ strulīa. i. morbi dureſat & augmē ſepe
ſic ſit ſupuenīte gibbositate q̄i dī. multo mag & h̄
ē cā q̄r moriſt. ex q̄ intelligis q̄ adhuc h̄ vult q̄ h̄
aī iuuētutē intelligis de aduētu gibbosatis.

Particula

Passiones at. hic potest diversitate nolatiōis egritudini pectoris dicitur. quia passiones pectoris sunt multe. sed solum noia sunt illas quae patitur anhelitus spiritus. **C**onsuetudo. non antiquorum sicut vocatur anhelitus. sed a semper spissitudine spiritus et respiratio stricturam vel exercitium. Sed moderni evocant anhelitus. sed astma oecum diuturna passionem pectoris cum est sine se. et adest pessimitas. sed magna valde passio spiritus et respiratio.

Albuscinae flobotomia et cetera.

Abuscinae. **L**evel est ista oes qibus puenit flobomia. aut farmacia cum flobomia. aut farinandi in vere. p. baf. **D**es tales flobomia. aut farmacadi eo tempore in quod hec cor. sicut magis disposita ad istas euacuationes et in quo sicut apta incurtere minora nocumeta sunt huismodi tempore est vere. g. et cetera. **A**nsator est clara. minor vero circa lata declarabis. Sunt in sua colliguntur 4. p. ca. 4. et sunt ut p. et aplias ad virum sexus. **S**ed circa latam. quod sit flobomia et quod euat et quod farmacia. vide in p. puerula. **P**er verum at intelligamus modum medicorum temporum temporum et patrum qui est iter hymenae et estate. **2.** no. quod qbusdum perfert flobomia. aut ppter curam eruditis actu exstant. et de istis non loquitur. in affo ut p. p. gal. in 2. **Q**uibuscum at perfert altera istas euonum gra pteruationis. et de istis y. logem in affo. **3.** no. quod pteruatio quodammodo ad modum medicorum ginalis. et est actus quod ut plurimi regris ipse vel sibi simul merito disponunt tempore anni et in oibus coiter pteruerunt ad prohibendum morbos in epatis cadere in eos quodammodo at modum pteruatio spaldis et in medicina regis ppter aliquas contingentes. **E**x p. quod in coit uite tempore hyemis ut plurimi fit multipli humorum quod peccat in contumitate in vere. et sicut patitur in estate peccare qualitate. et modo merito disponunt tempore anni et merito regimini quod coiter obseruat cor idigentia euone plurimum tempore veris indigent euone. Euonum igitur pteruationia ex his causis in vere necessaria est pteruatio ginalis. **E**x 2. sicut si ppter cassum vel in ordinatum regimen vel aliam causam non coiter pteruerunt est oportuni euare. aut estate. aut autuno. aut hyeme. aut est vere dice res pteruatio spaldis. In affo igitur logumur de ginali pteruatione. **4.** no. quod in tempore veris plu. virtus est sortis merito disponunt dicta. et coiter processit hyems in corporibus patet ad morbos. sed coitem usum regimis facies. tempore at veris nec nimis calidum debilitatem nec nimis frigidum coagulando prohibens euonenem. sed tam modo disponitis virtus quod merito repletioris. quod est perditionis tempore puenit euonem in vere. Et quo appetit veris hincatio affo. in alijs. n. cibis et si qbusdum possit couenire merito dictorum. euonem non tamen ita coiter sicut in vere. Et sed in alijs fieri euonenem gra ginalis pteruationis. et tu vide in 2. quod puenit in principio veris euonem. et

Palam est. qibus in fine veris. **H**ab. in 2. p. expedit affo. **P**roverificat ipsum. 3. explicat pterculum modum practicandum affo. 4. remittendo nos ad vnu librum. remouet dubium. **F**a ibi. dixit. n. multoties. 3. ibi. Ego at. 4. ibi medicinaliter at. **N**e p. pte dicit palam esse. quod affo in tellit de sanis quod sanitas non est diu duratura nisi euare. et sed dicit y. quod oportet hos purgare in principio

veris cum flobomia si timeat de plenitudine spiritus humorum peccati solo quanto. et oportet subuenire cum solutio et vomitu si timeat de corruptio humorum spiritus merito alicuius ovis alicuius humoris alterius a sanguine

Biu. n. multoties habet verificat affo. habet modum intellectum dicitur. habet modum diu multoties custodiuntur cum animis singulis animis egrotantes. et quod multis podagratis et articularis dummodo non ita paterentur quod sui putrescerent digiti suos distulit passiones. Et sicut qbusdum celavit empima et qbusdum epilepsia. hoc modum purgationis. secundum in vere. **S**ed flobomia est vnis purgatio puenit oes passionis. **P**electrica. i. pecto in solo quanto. et spiritus in habet puenit oes flobomia. quod sunt utiles euones respiciunt humorum quantitate quecumque 4. humorum evanescunt. Si purgatio cum solutione et vomitu. si loquamur ginaliter ut est vna sicut spaldis non est ita. quod alia est purgatio colere. alia segmata. alia mallea. siue fiat vomitu siue fluxu et habet a flobomia. quod ista non respicit deteriatum humorum sicut totaz massaz.

Ego at. hic explicat pterculum modum practicandi hunc affo. in 4. p. est quod ipse cognovit quedam cui solebat manum euenerire de quo mirabar quod cum mania obseruante pteriebat provocato ga. scripta purgatione cessabat accesa manie. ppter duo iuuamenta quod ppter vnu erat quod purgabat malos humores. 2. erat quod ppter acutos humores egrediates et transientes per annum apliebat sibi orificia venarum emoroydalium a quibus effluebat pessimus sanguis et niger. et iste vene si consuetudinarie fluit gignit inde mania. dicit se igitur dedisse illi malaco purgatione euacuate coleram non gra non solo vere sicut autuno per singulos annos et si differebat capte setiebat signa futura maledictionis. **F**z ex 3. est quod ipse vidit mulierem patientem cancerum quam purgauit cum fortis medicina purgante coleram nigrum. et ita singularis annis cum farmacia quam farmaci cum negligebat setiebat dolorum in loco canceris. 3. ex 4. est quod nouit quedam cui incepit venire lepra in p. anno cum flobomia et farmacia purgauit cui post annu sufficit sola farmacia in vere anuatis. Si vero ptermittebat. et sed sepe ppter in vere indigebat purgatione ad expellendam coleram nigrum. Et subdit quod epilepsie et applice est necessaria mioratio flos. **S**ed artetica calida est. degener colere. frigida de gener flos. quod valde raro fit de mallea. 4. ex 5. nouit quedam quod anno in estate incurrebat tertianam cui data est in vere medicina colebatur rubee purgatione per multos passus non tertianam. **A**d medicinabat. in hac 4. pte facit quod dictum est. et posset quod dicere in quod pte veris sunt facientes hee purgationes. rursum quod iste 3. narius medicinabat in fine veris ut erat pergrinus humoris in eo peccati. sicut in epilepsia et artetica et mallea et alijs morbis pterebatur ab humoribus frigidis puenit euonem in principio veris. **E**nde ppter discendit dicere fecisse vnu liber de his quos oportet purgare in vere quod liber est per regimis sanitatis. **C**irca tamen dicta ista considera qualiter dicamus flobomiam euonenem vlez. quod per ea euans oes humores vel apti sunt euari non eligendo aliquem spaldis quodvis de sangue plus euare. Attende ideo quod exinde plectrica puenit flobomia. quod ppter pccatum illud remoue. sicut quod est vnu humor separans altos quod non sit sanguis si obstatem per

¶ p flobotomia minorari possit tamē nō euāl sol⁹ s̄z cū alio nīsi cū farmaco. Et iō dī q̄ euō puenies corruptionis humorum est farmacia. non q̄ nullo modo cōueniat flobotomia. nam multo tñs in tali corruptione consert. vnde gal. x i. terapentice nō solum in sinocis sed in omnibus putridis febris⁹ docet aperire venam. Et aut̄. p̄ma quarti cap. de cura putridarum in generali voluit q̄ quando cum humore qui peccat fuerit sanguis conueniat flobotomia si vrina fuerit rubea grossa. 3° no. q̄ emp̄ma ego vidi interpolat ex fluxu catarrī q̄ p̄tressib⁹ in pectori. et illud tale per euacuationes pectoris poterit pcellari. 4° no. q̄ colera si ponit in ebullitione a debili calore. et iō nō times ex qualitate t̄pis in vere de suo incendio. Nō igit̄ oī aī s̄ne. i. tertia ptez veris vltimaz euāre. s̄z frigidū humores q̄ hyeme s̄t coagulati i tpe veris eliquāt a tepido calore et fluētes p̄nt facere morbos. et iō s̄t

Spleneticis purgādi i principio. disinteria tc. Iste assō⁹ in 6° ab isto declaratus ē supra. et p̄mentū p̄z tc.

Accinqz podagrīce.

q̄ Cōclusio ē ista. oēs podagrīce s̄tētes resident siue deficiunt deseruēscēdo in. 40. diebus. pbaf Ille egritudines residēt in. 40. dieb⁹ q̄ nec sunt absolute acute vel pacute nec absolute cronicē s̄z podagrīce egritudines sunt huiusmodi igit̄ tc. Adiōr p̄z ex hijs que dicuntur primo pno s̄tiorum et primo de crisi in commento assōi Egritudines acute. in. i x. diebus tc. et p̄z et minor p̄ ex perientiam est no. Et similem sniam ponit viaticē auctoritate y. et ē vtilis assō⁹ i actu pratico. Nō tñ q̄ egritudines podagrīce dicuntur fieri q̄zdo dō nouo inuadunt post sanitatē et qñ membris ex̄tib⁹ bus losis. tñ incipit de nouo tumor et dolor. De isti sigtū loquitur ypo. in assō. Nam de illis podagrīcis egritudinibus que sunt confirmate ex flate ḡp̄eo torqueante mēbra nos manifeste videmus cōtinue eos remanere fin totam residuam vitā. 2° no. q̄ cū tales dolores de nouo inuadunt cōiter et semper aliquid caloris sentitur prius. q̄z mā flati ca et frigida raro ad talia loca currīt nisi per adiutorium colere vt dicitur. 2 2.3. vnde precipit i podagra frigida non purum euacuari flegma s̄z coleram et flegma. et iō dicunt in talibus feruēscere. 3° no. q̄ qñ finiunt tales exacerbationes et posis mi podagre nō semper terminantur ad veram sanitatem. sed ad quēdam modum quo non dolet. nisi fort̄ motu vt p̄z in illis qui diu passi sūt podagram. et ideo finis istoz non est semper sanitas. s̄z qdā modus remissiōis. Et iō dī q̄ si residēt deseruēscētes et nō dixit dissoluunt vel curant. 4° no. q̄ morbi recipiunt terminationes fin varietatē cognatus nē et fortitudinis virtutis et modum resistētie humoris. Et iō nō ē putādū oēs tales dolores teriari i. 40. diebus et nō aī. s̄z qñz aī. et qñz i. 3° Et iō hic terminus potētia lōgitudis vt plu⁹ talib⁹ egritudinū. et pp̄ h nō dī. 40. diebus s̄z i. dieb⁹

40. q̄ i aliquo illi⁹. Ultio no. q̄ l̄z marsilius v̄deat limitare assōz ad calidos dolores iuncturari tñ gal. v̄r intelligere assōz v̄l̄r vt patet in cōmēto.

Tumores in podagrīcis.

Gal. in 2⁹ p⁹ docet modū quo sunt tumores podagrīci. Et verificat assōz. secunda ibi. Curatio at. In prima parte dicit q̄ tumores podagrīci sunt cum humores descendunt in concatenatiōe calca neoz. et istos humores p̄ recipisit mēbra lacertosā cutē cōsidātia. et cū loca illa repleant humiditatem tūc cū q̄ custodit p̄catenationem extendit. s̄z nerui et corde in podagrīcis non tumescunt et iō dolet solū q̄ extēdunt. et h̄ pbaf. q̄z nūq̄ vidētur podagrīci fieri supueniente spasmō et spasmus plu⁹ p̄tingit ex apāte in neruis cordis. Circa quā partem no. q̄ vt plu⁹ mē q̄ mouent ad facienduz podagraz p̄cedunt hoc ordine. q̄z p̄ descendunt ad p̄cauitatem iuncture. vnde vna de causis pp̄ quas mē fluunt ad iuncturas māgis q̄z ad cetera alia membra vt dī. 2 2.3. ca. de doloribus iuncturaru⁹. et cum mā adhuc est in membro imbibita cōsidāte p̄cauitate exēdūt p̄cauitas. et p̄pterea nerui extēduntur et tunc sit maior dolor pp̄ neruoz maximā extēsionē. post at mā ppellit ad mēbra iuncturaz sicut sunt ligamenta et musculi et alie caruncule. ibi existentes ad replendum loca. et tunc sit tumor. s̄z q̄z mā sp̄gis maxime in substantia carnis musculi. iō tūc accidit q̄ nerui nō tñ tendunt q̄z tumendeban. q̄z mā erat in sola p̄cauitate. et iō plu⁹ quando tumor est manifestus. dolor est minor. tamē vt plurimum videtur q̄ parum. aut nihil de tāli mā imbibitur in neruis q̄ sunt in musculis et in eorum cordis. nam si ibidem multa talis materia tumorem faciens ibidetur apārentur et ad tale apostema neruornm plurimum sequeretur spasm⁹ q̄ non appet. Et hanc sniam voluit gal. in verbis suis quam posuit aut̄. loco allegato in fine capituli. Non tñ debemus negare vltitatē communicatiōis materiei in neruis et cordis cū videmus quotidie post dolores iuncturaru⁹ cordas sub genu ex̄ites ingrossari et indurari et a debita extēsione phiberi.

Curatio. hic verificat assōm et dividitur in duas partes. nā primo ponit duo preambula vtilia. secundo verificat. secunda ibi. ideoq̄. primum q̄ ponit est q̄ curatio apātis podagrīci est vna cuius cura aliorum apātum. s. dissolutio materiei facientis apā et a corpore eductio. et hec cura secundum primaz intentionez. sed subtilis materia cito dissolutur. Si autē sit grossa vel viscōsa tardius. si vterq; adhuc tardius. et hoc vltimum exponit marsilius q̄ si materia habeat has duas dispositiones q̄ sit grossa et viscōsa adhuc tardius dissolutur q̄ si eēt solū grossa vel viscōsa. Et ista expō ritat dubiū vt̄ morbi de mā p̄posita ex grossa et subtili sit lōgior q̄z de grossa tm. Alij p̄ vtricq; intelligit subtilē et grossā et volsit q̄ qñ podagra est de mā subtili et cū hoc de grossa. ita q̄ viraq; sit certa quantitas in membris ē lōgior q̄z si eēt de sola grossa in

Particula

tata p̄cipue q̄titate q̄tis de grossa ē in alia. Et tu p̄ista vide que dixi in q̄stione que flegmatica se: in qua hanc materiam tractauit. t̄ est de periodica tione. Secundum preambulū est q̄ isti podagrī tumores nō trāsēt ultra quadragita dies si pati entis fuerit: obediens sicut apostema calidum i car nosis locis terminas vt acute egritudines. q̄ caro q̄ est rara est vicina nē humiditat. s. sanguinee sed apā in nervis t ligamēs tarde terminantur. q̄ sicut tarde veniunt ad collectiones t duriter ita tarde terminantur. t non tm̄ intelligat q̄ oia difficilioris t tardioris collectionis tardius terminent ecōtra. Nam q̄dam sunt apāta cito venientia. q̄dam tarde resoluentia. s̄ intelligas in hijs q̄ tarde veniunt merito densitas mēbris in quo sunt. Talia. n. membra sunt densa stritor poroz t paucor q̄ duo deficiunt ad tarditatem dissolutionis apāt in eis. Tō q̄ ypo. hic verificat remittēdo nos ad aliuz locū dī. q̄ iō ypo. terminauit. t̄ dixit podagrīa dissoluti in. 4. o. diebus. q̄ humores existentes in cōcauitatibus ante apāt dissolutionem necesse est q̄ dissoluuntur t s̄iant sumosi. t̄ vaporosi. t̄ pmisceant suba li humiditatē mēbris trāseundo p̄ poros suos. t̄ postea purgant q̄ oia fieri in. 4. diebus minime posunt. s̄ in. 4. o. q̄ hunc terminum diuturnoz morboz posuit in p̄noscitioz. t̄ citra quem non terminatur diuturni. s̄ hic terminus trāsuiit actum. t̄ trāsuiit terminum absolute acutoz. t̄ hec oia dicit se perfecte monstrasse in libro de cretīcis diebus.

S. **Aibuscumq; cerebꝝ tc. Lō**
clusio est ista.
q̄ necessitate superuenire se. t̄ vomitus colere oibus illis in qbus cerebꝝ est ita vehementer agitatum vt conuertat sursum t recipiat tumorem versus supiora. p̄bae. necessitate est superuenire predicta omnibus in qbus cerebꝝ apātur apāte calido t subito. sed in illis i quibus cerebꝝ est ita fortiter agitatum vt sursum conuertatur recipiendo tumorem apostematum cerebꝝ subito apostemate calido ḡ tc. Assumptum circa litteraz patet. t consequentia est clara. Et similem sententiam ponit aut̄. prima tertij. cap. de plaga t percussione in capite cum dixit. Cum igitur incisio provenit ad cerebrum apparent se. t̄ vomitus colere. Et utilitas est significando per percussionses documentum esse communicatum cerebro alij non. et ampliatur ad sexus t etates. Circa afforissimum nota. q̄ cerebrū conuerit sursum est ipsum agitari vt aliique partes eius s̄iant magis sursum quaz debeant secundum naturam. t̄ hoc propter causā prohibentem redditum facilem t citam sicut est reditus materierum aut subinratio aliarum partis byronice igitur ypo. sumpsit vocabulum pro agitatione cerebri quam sequitur tumor preternatram in cerebro in quo de necessitate aliique partes s̄int magis sursum in cerebro q̄z deberet secundū naturam. Nota secundo q̄ quando sit talis fortis agitatio ad cerebri partes lesas fluunt ex venis

materie calide apostemantes cerebrum. Tertio nota q̄ apostema calidum cerebri sequitur se. continua propter colligantiaz cerebri t cordis simul medianibus multis venis t arterijs comunicat sumus malus cordi continue putrefacta materia in tali apostemate. t illa est putrida licet nō negatur propter aliquod paucuz tempus posse apostemari sine se. vt patet intelligenti. Nota quarto q̄ ex colligantia cerebri cum stomaco medianib; duobus magnis nervis ad stomachus venientibus debilitatur stomachus in apostemate cerebri t recipit superfluitates membrorum vicinorū maxime epatis t precipue illas que sunt magis pate fluerre tales autem colerice t ad stomachum venientes faciunt vomere. igitur accedit vomitus fellis. t sic patet afforismi vetitas.

Febrē pati ex percussione.

Baltenus in commento verificat afforismum. Secundo dat alias causas vomitus felli. Tertio ponit quorundam opinionem circa aliqua dicta. secunda ibi. colera aut̄. tercita ibi. ossistracia dicunt. In prima dicit q̄ pati se. nō solum ex percussione cerebri faciente apostema vt denotatur ex afforismo sed comune omnibus membris nobilibus est quando patiuntur calidum apostema faciunt pati febrem. Et ratio est q̄ membra nobilia indigent multo spiritu ad suas operatiōes nobiles faciendas quibus mediantsibus ita communicant nobilia membra cordi q̄ comunicatur cerebro putrida fuligio. t se. t hoc maxime intelligatur si magnum sit apostema. t notabiliter durans vomitus aut felleus est ex colligantia cerebri cum stomacho medianibus nervis ad stomachū transmittuntur a cerebro. Colera autem. dat alias causas cursus colere ad stomachum dicens q̄ colera non solum descendit ad stomachum ex ista causa. sed ex dolore n̄ mio. t tristitia t propter angustiam mortis maxime si stomachus habeat defectum aliquem. nāz cū istis passionibus naturaliter colera agitatur. Et ideo tūc facilis ab epate t felle pellitur. t ad mēbra debilitia mandatur. t causa est. q̄ quando mēbra deficiunt. t debilitantur tunc recipiunt ex mēbris sibi vicinis t maxime humores subtiles sicut coleram t aquositatatem que facilis pelluntur. t colera que vomitu expellitur est commixta aquositati. in sanis etiam colericis cum multuz tardat ad recipiendum cibum colere conueniunt ad stomachum. idest currunt ad stomachum qui debilitat t humores sunt ibi pati fluere. Et addit q̄ non solum vomunt coleram percussi in capite si in cerebrum percuditur. sed etiam si patiatur panniculus durus cooperiens cerebrum qui dicitur dura mater. q̄ cum iste panniculus in multis locis iungat cum cerebro eo paciente patitur t sup: cū stōus.

Ossistratiā dicit. ponit eē hoc ultimū quorūdā opinionem dī. q̄ ossistratiā. t. discipuli ossistrati

dicit neruos ostri nō ex pāniculis cēbri. et iō cum vulnera sūt in dura m̄fe venisit vomitus ex colera illi pāniculi cui p̄ neruos nō spati p̄ p̄assionē q̄ ē de essētia pāniculi. nō p̄ p̄assionē cēbri. s̄ h̄ di perut ossistratiā t̄ nō ossistrates. q̄ ipse in senectu te fecit mēbr̄ de anothomia i quo dixit q̄ initia fūdamēta cerebri sūt nerui. q̄ dicit Gal. se p̄fecte explanasse in libris de anothomia y. et puto nō intelligere q̄ quo ad eē nerui sint initia t̄ fūdamēta cerebri. s̄ poti q̄ ad opari cognoscēdo q̄ v̄tu tes cēbri cognoscūt nisi aliq̄ mō p̄fuaſ eis a ner/

Aibuscumq̄ sanis tc. In isto

affō due ponsit 2° nes. p. ē ista. ōnes illi santi qb̄ cito. t̄ q̄ subito sūt dolores i capite t̄ p̄stati sūt sine voce t̄ stertus p̄sūt in septē diebus. pbaf oēs illi patiſ morbi mortale pati. Iḡi tūr termināt ad mortē in septē diebus. Si v̄. fa 2°. si fe. supueniat isti nō p̄sūt. pbaf: si fe. supueniat isti possibile ē morbi t̄ cāz morbi remouerit s̄ hijs remouit nō p̄sūt i tc. Sūt sūt sanis ponit ab auic. p. 3°. ca. de appoplia circa finē. Mo. p̄ sanos h̄ intel liḡi appētes sanos. vel sūt sanis q̄ neuiri in 3°. significato pati in egritudinē cadere ex humoribus in eis peccatisbus. 2° no. q̄ aduētus doloris h̄ēt ex narratiōe infirmi. q̄ dicit se subito iuassit a fortitudine doloris. t̄ postq̄ h̄ dicit icidit in emissionē vocis t̄ stertorem q̄ vocat appopleticus. q̄. n. h̄ est iaz mouet q̄ totū corpus ē offūt ut vix supra illo affō. Si inebriatus aliqs. ex hijs p̄ mō cā. v̄ificās affōm. q̄ sani q̄bus supuenit subito dolor capiti. t̄ p̄stati sūnt sine voce t̄ stertunt sūnt appopletici iō sag. dcī. ē. s. q̄ appoplia ē morbus t̄ q̄ ē pacut nō obstante q̄ si a mā frigida. q̄ merito loci t̄ multitudis in quo peccat facit morbi pacutū. Mo. t̄n v̄lterius q̄ p̄ febrē possibile ē māz appoplie subtiliaria q̄ postea ppelles ad neruos vno motu t̄ p̄mutabīt ad palissi. t̄ nō mortes in 7°. v̄ltis no. q̄ talē fe. t̄ si oporteat forte eē ad māz eliquādā. nō t̄n ōz eē multū virtutis p̄stratiā. q̄ saceret cūtius mori. talis āt fe. q̄s̄ sit ab intrinseco q̄s̄ p̄curat medici adiutorio. t̄ de v̄traq̄ p̄tiḡit v̄titatē n̄ q̄ sep̄ sanef supueniēte fe. s̄ q̄ q̄s̄ possibile ē q̄ sanef. Reliqua hic p̄tinētia dicunt in commento.

Cum vpo. fine voce. Gal. in 2° facit 4° p̄ ohdit q̄ dicit sine voce. fo qd significat stertor. 3° v̄ificat faz p̄tez. s. Si nō fe. accidat. 4° v̄ificat p̄mā p̄clusionē q̄ i sep̄te diebus. fa ibi. Et āt. 3° ibi. Et iaz sana. 4° ibi. h̄ āt passio. de p̄ dicit q̄ cū alī y. dicit alī eē sine voce vel multū nō intēdit ipsū p̄uatū sua voce vel sermōe s̄ vult p̄natū s̄elu t̄ tota actiōe voluntaria q̄ ē nobilissima. t̄ ita intelligas h̄ s̄ inuenit t̄ alī y. dicit alī t̄ sine voce t̄ nō sine s̄elu s̄ q̄ ē p̄ua tū sensu ē actiōe voluntaria. t̄ sic significat eē appoplexā t̄ ita h̄ intelligamus. t̄ q̄ q̄ sūt sine voce vel sine voluntaria actiōe ōndi sup̄ illo affō. Si inebriatus. p̄t̄ t̄ deficere virtus motuia. vñ deficiēt̄e virtute s̄elitua. q̄ ap̄lior sp̄us regrit̄ ad motuz

q̄ ad s̄elū. q̄ h̄ēt fieri p̄ esidē tm̄nsi. t̄ no. p̄actō voluntaria d̄ nobilissima q̄ ad actionē virtutis volūtarie ip̄āt̄ nō quo ad actū in sequēt̄. virtus. n. v̄. l̄istarie ip̄ās vt vult Ari. in lib. de cā motus aiakū d̄ virtus estimatiua t̄ appetitus. t̄ in 3° de aia. s̄e sus t̄ intellectus cū appetitu. Lōstat. n. q̄d iste sunt nobilissime in h̄stib⁹ intellectū ip̄se in alijs extimatiua q̄ ē in alijs nobilior. Et āt. h̄ ōndit qd si ḡnificat stertor. t̄ dicit q̄ cū appoplia q̄daž sit maiori. fortē t̄ q̄dā minor. i. debilis. Stertor ē signū maioris cū stertio ābaꝝ appopliaꝝ ē ex descū virtutis neruoꝝ q̄d dicit gal. se p̄fecte mōstrasse in libro interioꝝ. h̄ t̄ dicit se t̄n dictuꝝ breuiter id q̄d ē nō mē. Ubi no. q̄ stertio sumit̄ duob⁹ mōis. vno p̄p̄e p̄ illo sōnitū p̄ternāz q̄ sit i nāso hora respiratiōis. q̄s̄ āt sumit̄ p̄ quocūq̄ sonitu q̄ sit in respiratiōe p̄ stertio nō ē in minori appoplia. imo ē signū maioris. fo mō inuenit̄ in v̄traq̄. t̄ h̄ mō intellexit h̄ v̄ltimū dictuꝝ gal. d̄ stertitio ābaꝝ appoplia rū. Ego āt puto q̄ stertor ē signū appoplie fortē q̄r̄ vt pluꝝ appet in fortē. t̄n p̄t̄ p̄tingere in debili vt osidi in p̄ticula fa sup̄ affō. appopliaꝝ fortē soluere. Accidit āt stertor ex descū virtutū interioꝝ debent̄t̄ mouere sine multo conatu s̄ cū virtus eoꝝ deficit succedit virtus pectoris nālī motuia. vt dicit gal. in 2° allegati affō q̄ fortiter mouēs ē cā stertoris mai. q̄ mē op̄slāt̄ vias. colatori. ego t̄ i q̄bus dā libris loco de li stertio inueni h̄ nomē mutatio vñ dicebāt t̄ descū āt actiōis mutatio sit ābaꝝ appopliaꝝ. t̄ h̄ mō innueret stertionem eē in debili.

Lūq̄ sana. v̄ificat faz p̄te dī. q̄ q̄ subitoenit̄ dolor capiti q̄m. s. strictura ē vocis ablatio h̄ ē a v̄el tofitate grossa t̄ inflatiua subita mota ad cerebꝝ extēdētē pāniculos eius a multo flegmate veniente sub eo ad caput t̄ fe. est hoc curatio q̄ calefacit v̄tositatē grossā t̄ dissoluit flegmaticaz māz. Ex quo p̄ gal. nō diceā v̄tositatē subito ēē egestā. s̄ subito motā ēē ad caput. Hec āt passio. v̄ificat p̄ mā p̄te dī. q̄ h̄ passio nō trāsit 7° dī. q̄ ē i mēbro nobilissimo. t̄ mēbra nobilissima q̄ nō p̄fit pati p̄culositatē morbi t̄ lōgitudinē t̄pis q̄ n̄si cito v̄n̄cāt̄ deficiēt̄ suaꝝ opationū sit mors cito sic dicit se ōndisse i mlt̄ locis. hāc āt māz itegre tractauit p̄t̄ fa

Tendere autem

affō ē ista. Ad p̄dicū volentē recte p̄no sticari ōz attēdere iudiciavel iudicia oculorū i sōnis. pbaf illō ōz. attēdere p̄ q̄d q̄s̄ significat malū veniēs s̄ iudicia l̄ iudicia oculorū i sōnis sūt h̄iūsmōi ē tc. Ad maior p̄z. minor pbaf. q̄ si i tpe sōni palpebris sibi clausis appearat alba oculoru. nō p̄p̄ potū farmacie. neq̄ p̄p̄ dyariā p̄cedētē ē malū signū t̄ valde mortale. q̄d y. p̄ expiētiaz Et ego multoties v̄di t̄ auic. fa 4° cap. de signis sūp̄t̄ ab oculū posuit silez sūtāz t̄ ē affō v̄tis i p̄no sticādo t̄ apliaſ ad virūq̄ sexū. Mo. primo circa affōm q̄ dispōnes oculorū possunt dici iudicia. q̄ indicāt̄ dispōnes totius. Et possunt dici iudicia. q̄ per eas iudicatur de totius dispōne. nā q̄zis non

Particula

Sunt principalia membra. si ppter multum spissas coicari a cerebro et per eos perigitate ad ipsum et nalle subordi natione ad virtutes interiores manifestat multum celestis spones per appetitiam in oculi. et prius dispones totius. 2° nota quod dispositiones que considerantur in oculis sunt infirmis quoniam sunt ex parte operationis visus que diminuit aut corruptis aut auseri. aut ex parte sui motus que sunt celeres. aut tardi aut fieri. 3° ex situ que sunt recti aperte tortuosi clausi. et y. ma. in isto loco maxime et huius significavit. 3° no. quod in parte somni virtus oculorum mortua inclinat nalle ad ipsos claudendos. nam cum tunc non sit oportunitas videre. et ipsi sunt valde lesibiles ab intratribus prudenter non. quod corporis in sonno quod si perstringat eos non perfecte claudiuntur alba oculorum appetit non obstat quod palpebre per sonum sunt submissae. 4. deorsum misse aliquantulus est incomplete. 4° no. huius perstringere ppter forte exiccationem muscularum et nervorum mouentium per palpebras. aut quod sunt ab insensibili humoribus a causitate exiccati et indurati. quod cum est significans filtrum cerebri esse impossibile. Cum autem ex parte ista perstringatur est malum signum quod cum ad hanc dispositionem principale membrorum putatur cerebri ducitur non potest virtus amplius relevari. 5° non quod non potest farmacum forte revertit solutio. aut accidit forte dyaria et accedit cerebro siccitas quod est per operationem humorum insensibilium et irroratur ipsum non ppter in durationem humorum in ea nec a causa humoris prout si per flegma exiccat. et hoc perstringitur in suis causis oculi clausis in sonno palpebre ppter siccitatem non clauduntur et non erit tam mortale signum. et hoc gal. posuit illas partes secundum neque ex dyaria. neque ex farmacie potatore. Ego autem testor in disinteriis rarissime vidisse euadere illuzum quod ad huius signum deuenitur. Ex quibus per se affo riteficatio intelligendo quod huius modi perstringat ex egreditudine propria palpebrarum vel membrorum oculi quod non per contractum nec sic per haec. multi. non inveniuntur nonnulli clausi oculi. appetit albedo. Gal.

Lunc tantum in 2° p^o docet quod appetit alba oculorum. sed quod palpebre non possunt claudentes 3° qua causa huius accidit in dyaria. 4° quod appetit dessicatus et claudens magis in palpebris. 5° remouet dubium ibi fa. quod duabas sint. ibi 3°. in dyaria. ibi 4°. quod citius ibi 5° arduum. In p^o dicit quod per eum due causae non claudendi perfecte palpebras in sonno. una est virtus debilitatis. Altera est nimia exiccatio. Hoc circa hunc affo ritefecit due difficultates. una quod in uno ita accidit defectus claudens in vigilia sicut in sonno. Rerum quod in vigilia possunt addere in conatu ppter voluntatem. sed in sonno non clausio a virtute nulli propria musculo. et hoc potest melius in vigilia fieri per se clausio. 2° dubium quod in ethica et prius non sit ista defectiva clausio oculorum de quod siccitas in ethica perstringens est magis uniformis et magis peruetudinaria. et hoc non ita prohibet clausione. Non dubium quod corrigit plicat et flectit per siccitatem cum qua non flectit os et in considerando. In 3° dic quod in dyaria et potu medicinae accidit per nimia siccitatem. sed est posset per lungi debilitas virtus. Sed tunc est dubium quod non est ita periculosum huius signum in dyaria et farmacia cum ita significat siccitatem sicut in febribus. Hoc quod in febre ultra siccitatem et debilitatem quod si

gnificans per huius signum est adhuc et sua causa a quibus processerunt debilitas et siccitas et ppter huius est maximus piculum per operationem at farmaci et dyariae omnes quod inueniatur quod si inueniret ratione percluderet veritatem ut dixi supra. asto me multoties vidiisse. In 4° pte dicit quod huius siccitas citius appetit in palpebris quam in ceteris membris super exterioribus quod sicut coria exiccata difficulter exteditur infra huius membra sic palpebre difficulter exteduntur cum tamen oporteat eas extediri ad clausione. et huius si patitur siccitatem in aliis at membris non ita omnes exteduntur et per trahuntur sicut in aliis. In 5° pte dicit quod non est dubium quod si virtus est debilis non potest claudi oculi et non soli oculi sed non est os unde huius modo defecti dormisunt ore apto. et tamen est dubium quod in mortuo clauduntur et os et oculi cum eo non sunt mortui. Hoc quod non claudunt nisi clausa inueniatur.

Esipientie cum risu.

Risus perstringuntur. p^o est desipientie factus cum risu sunt minus moleste. probat ille sunt minus moleste quod perdet a minus mala. sed dissipentie factus cum tristitia sunt magis moleste. probat quod sunt a deteriori mala sunt magis moleste. tales autem sunt factus cum tristitia significans et. Sicut sinistra ponit p^o 3° ca. de permixtione rotis et amplias ad virtus sexus. Circa asto non. p^o per dissipentia intelligi corruptionem operationum estimativae et cogitativae quod accidit quoniam in karabito quoniam ppter sumos malos caput petentes. quoniam ex uno mixto per adustionem colere ut in mania. 2° no. quod quoniam mala facies huiusmodi corruptionem est per adustionem sanguinis aut sanguini mixta. tunc mala est potius cum risu. et hoc mixto et desipientie factus cum risu sunt secundum a mala factus per adustionem sanguinis. Alioquin quod cum tristitia sunt ppter alios humores. 3° no. per sanguinis adustionem genita non est ita maligna sicut per adustionem aliorum humorum quod nec tantum siccitatem nec frigiditatem certum alie suam sapientem non est eius ex quo est genita. Sicut quoniam sanguis est mixtus non permittit eum non malignari. quod est frenum eius sibi perire in ababus qualitatibus et cum temperamento et vigore virtutis magis quam cum dñe alterius humoris aliis pibus. 4° no. quod per dissipentias cum risu intelligimus illas quod sunt cum cogitatione aduentus bonorum aut de presenti. aut de futuro. per quam causam ietare ista quod per risu intelligamus leticiam vel declarationem. Sed illas dicimus cum tristitia quod sunt cum perceptione ad uetus malorum unde timet aut irascitur. aut tristitatem.

5° no. istas cum risu est minus molestas et alias magis potest intelligi duobus modis. uno modo quod cum minori impedimentoo et tedium potest gubernari. sed per dissipentem ppter curari. et virtus modo asto est verus. nam dissipentem est minus tediosum est cum alacribus quam cum tristibus vivere. et mala mixta cum sanguine vel ex sanguine per adustionem genita ut per nos ppter norata dissipentem curatur.

Nulla quidem scilicet quod dissipentie se habent ad curam. secundo dat causas dissipentie. Tertio ostendit differentiam eorum ratione causa. 4° ponit operationem inter melancolicas factas per adustionem. fa ibi. Omnes vero. tertia ibi. tamen dñe.

4.ª ibi. oꝝ aſit. De pma dicit q̄ nulla desipientia eſt ſalubris. s̄ illa. q̄ eſt cū riſu ē minus piculaſa. i. nulla facilis curaſ. De fa dicit q̄ omnis deſipientia ē ex paſſione cerebri. aut ſolus. aut p co-paſſione aliorū mēbroꝝ. De 3.ª dicit q̄ tñ dīta eſt deſipientie fm diuerſitatē eaꝝ. nam deſipientia q̄ ē de ſolo ca-lore que cū mē corrūpte ſunt quaſi ebietas qdāz ex vino. Sed deſipientia que accidit de colera ru-bea eſt cū ſollicitudine t tristitia ſicut i karabito t ſe. cauſonide t ſimiliſbus. Sed ſi augetur caloꝝ co-lere ru. ita q̄ illa colera mureſ in nigrā facit quaſi maniā. Ex hoc collige quō tales corrūptiōes ope-rationi ſi ſunt oēs manie. De 4.ª dicit q̄ oꝝ q̄ reco-deriſ alibi dictorū de colera nigra q̄ ſit ex incēſioꝝ colere ru. q̄ ē ceteris ſpēbus melle deterioꝝ t ſimi-liſ tñ ſeci ſanguis q̄ ſapple ē groſſa. nō tñ ſic ſex ſanguis q̄ ē mīcā nālis eſt groſſior ceteris humo-ribꝝ ſapple nālibꝝ. Et ſicut alibi dictuſ eſt niſi cito medicenſ paſſiōes de iſto lūore pelliſmoſ ſač mor-bos. t intelligas. q̄ melia p aduſtione colere ē de-te-rior. q̄ peſora faciēs accidētia ceteris pibus. Sed illa que per aduſtionein melancolic facit morbes diſſiſiliſ curabiles.

M acutis paſſionibus

Clūſio ē diſſiſilitas anhelitus luctuoſa ē mala i paſſiōbus acutis exātibꝝ cū ſe. Iſte aſorilimū ſi ſufficiēter declatū in 4.^a pti-cula illo aſſo. In febribꝝ ſpū ſoffendēs malū. q̄ ille ſuit magis gnālis. Iſte aſit reſtrīngit ſe ad paſſiōnes acutas cū qbꝝ ē ſe. ſicut pleureſis piplemo-nia t ſimiles morbi. t p ſpī ſoffendētē cū luctu oꝝ. Intelligi anhelitum dupli ſimilē illi q̄ accidit pue-riſ plorantibus. qđ deſicit inuenies in cōmēto.

Aultotieſ i pueris ^{tc. Bal.} in 2.^a ſa-cti quatuor. pmo oſdit qđ ſit ſpū ſoffendēs. 2.^a a qbus cauſis pōt eueniſre. 3.^a viſificat aſſo". 4.^a de-cla-rat illud vbi cū luctu. ibi 2.^a qđ ſit. ibi 3.^a Cōſuetu-do enim. ibi 4.^a per offendiōes. De pma dicit q̄ multotieſ videmus in pueris cū lacrimāſ q̄ anhe-litus eoꝝ quaſi fingitur i trahēdo aerē. t ſit qđdā interuallū i trahēdo. t poſtea cōplente dilatationē pectoris quā incepant. t de anhelitu dixit ypo. in epi-dimia ſpū ſuplicāſ introſtu ſuſi t q̄i res aliq addereſ i qua trahim' aerē cū interuallis. In pte 2.^a dic q̄ hoc ſit aut ex deſectu vbiſ mouenſ pect'. aut ex diuſcie organi vbiſ ſapple vel intentiōe vel alia cā quare ſit inobedieſ vel ex ambobus. naꝝ ſi vbiſ eſt debiſtis pigratibꝝ ad attrahendū aerē quā cū ſuſſicit aſali. t poſt redit ad cōplemetū intentū ſuſi ſed diuſcie instrumentū ſuſſicit obedit t ſi diuſtatio integra cū leuitate. i. cū vniſormitate ſimo quaſi tremit. De ſpāmo aſit inſtrumenti ſi ſa-ciat hui modū anhelitus nō oꝝ q̄ monſtreſ q̄ cla-rū ē t cū dñatur frigiditas i laceri pectoris ſit diuſties. t ſit etiā motus de genere ſpāmi. i. 3ctiuſ De 3.ª pte dicit q̄ pſuetudo ſe. ē ſanare talia acci-tia ex frigore. t iō ſi cū iſtis acciſibꝝ ſit ſe. ſigni-

fiſatur q̄ iſta acciſia nō ſunt ex diuſtie ppi frigus ſed ppi ſiccitatē vel ppi deſectū viriutis vel ppi ſpasuſ. t quoſiq̄ hoꝝ ſit eſt valde malū in mor-bis acutis. De 4.^a pte dicit q̄ illud dictū. cū luctu pōt intelligi de motu mēbra aiati. ſ. pectoris ū mo-tu dicto in anhelitu. Ei ſi intelligat q̄ hic ſit ſpū cū voce luctuosa tbc ſignificat rebemētē dolorem t erit ac ſi dicat ſuſpiria ppoſita cum alta voce.

Odagra et mania ^{tc. Lō}

Per ſi podagra t mania plurimiſ excitātur in vere t autūno. pbatur illis tēporibꝝ multū excitaſ mania t podagra in qbus vt pluri-mum iuuātur t fortificāſ caule hoꝝ facientes ſed hoc ē in vere t autūno ḡ tc. Similiſ hēiur ſnia 3.ª pti-cula buſuſ t pma tertij t. 22.ª tertij. Et ē vniſ pti i pnoſticādo. q̄ añ h̄ tpa corpora apta ad haſ paſſiōes ſi euacuāda. Mō p̄ q̄ i tpe hyemis i cor-poribꝝ patiſ multipliſ ſſaiſi hūores t ēt mīcī t l̄z colera ſit min⁹ calida i hyeme tñ augeſ i qua-titate. Adueniente aut tempore veris q̄ iſti hūo-riſ eliquāſ qui quaſi coagulati erāt in hyeme et magis moleſtāt. t iō a veniſ ppellūſ ad alia mē-bra pſertim pata recipe. t iſiſ excitāſ egritudines i mēbus illiſ. Ei iſiſ podagra t mania exiſtorū hu-moꝝ ſiāt leſionibꝝ. Pſtat q̄ ſi apti pſitari i vere in quo tpe iſti hūořeſ plurimiſ i ciſiūt ū veniſ moue-ri ad mēbra. Mō 2.^a q̄ i tpe eſtatis. t q̄i viri⁹ di-geſtiua ē debiliſ t comedūſ fructuſ t alijs cibi ma-loꝝ hūoꝝ generatiui. iō ſcā p̄gregatōne i tpe autū-ni etiam morbi qui ab iſtis humoribꝝ pendet ſi apti excitari ſicut podagra t mania. ēt ppter adu-ſiōneſ humorū que precedunt in eſtate.

Paſſio podagrīca. ^{Ha. in 2.^a}

Pmo rāgiſ fitatē aſſo! quo ad vna pte. 2.^a ponit vnuž pambu-lū. 3.^a viſificat in gnē ambas ptes. 2.^a ibi. ego aſit. ibi 3.^a diuturne. In pma dicit q̄ paſſio podagrīca t ar-tetica mouenſ in ve vt dixit ypo. i 3.^a pti-cula noian-do vles egritudines mouēt ēt i autūno i qbusdā i qbus i eſtate ppi comeſtioneſ fructuſ ſuſt p̄gre-gati mali hūořeſ. In 2.^a dicit q̄ ipſe mōſtrauit in li⁹ de vbiſ nālibꝝ q̄ vbiſ expulſiua expel-lit noſciua. Et q̄ res noſciue ſuſt duobꝝ modis. vno mō ſuſi qualitate alio mō ſuſi quātūtate. De 3.^a dicit q̄ i vere mouenſ egritudines diuturnas pp duas cāſ dictas q̄ hūořeſ liqueſſit in vere t ita ſiunt maioriſ quātūtatiſ t cū b° ſuſi qualitatibꝝ noſciuiſ t iō pellūſ de mēbraſ ſortibꝝ ad debiſtia. ſi in autū-no mouenſ egritudines vt plurimiſ ſolū ppi vna-cām ſupradictā. ſ. qualitatē malā hūořis. vbi ſuſdi-cit q̄ autūnus ſimilaf morbo de corrūpōe hūoꝝ.

M melancolicis ^{tc. Puto}

Iffo! eē iſtā. Subite terminatiōnes mor-boꝝ melancolicoꝝ ſi piculoſe. pbaf ille ſi gnificat. aut appopliaz. aut ſpāmuž. aut mansam aut cecitatē. iſiſ ſi piculoſe. p̄ha ē ſan clara. t aſi" docet expiētia. Similiſnia hēiur a Rasi. ſi. pti-nēt

ca^o pmo. Et ē vni*i* actu pnostico. Et amplias ad
versiqz sexū. Ubi nō q̄ hūo: melicus ē grossus
et multū resistēs. iō raro ptingit nām de tali hūo
re facē crisim subitā et pfectā. imo vt plurimū ē cri-
sis pmutatiōis i qua moues ad deteriatū mēbruz.

¶ 2º q̄ q̄ h̄ mā agitat̄ t̄ cōmouet̄ a v̄tute p̄
culū ē ne latitudine v̄taꝝ t̄ ipulsu caloris mouet̄
v̄sus p̄tes sup̄iores q̄r v̄ne caꝝ ascēdētes s̄i valde
late. ¶ 3º q̄ ypo.nō v̄t velle aut inuē q̄ vt plu
rimū eruptōes siue subite terminatōes melicarū
egritudinī terminat̄ ad has passiōes noiatas sed
q̄ ē dubiū i hijs agitationibus de tali terminatōe.

¶ 4° q̄ si m̄lia mouet ad cēbrū s̄m varietatē
sue qualitatē t̄ loci i quo figit. s̄nt varijs morbi. nā
si mouet ad cōcausū vētriculorū t̄ sit multa fac̄ ap
poplaz. si sit pauca male qualitatē facit ep̄sensiaz
s̄ i suba cerebri diffūdit facit maniā. si sit cū adu
mōe colere. Si vō ad neruorū capita facit spasmū
si ad oculos facit cecitatē. Ex q̄bus p̄z afflo: v̄ifica
tio. t̄ q̄ p̄ significat itelligamus q̄ significat p̄cū
lī bas̄ passionū. t̄ nō omnino has passiones.

Appoplexia *tc. Ba. i 2°. ofidit con-*
uenientia et dñaz quorum
dā morboꝝ i mā aqua pēdēt di. q̄ appoplexia epile-
*sia spasmus *tc.* et cecitas p̄sit contingere ex flate et*
melia s̄ mania nō cōicat cū h̄is oībus cauf. q̄ si
p̄t fieri de flate q̄ mā. vñ nascit̄ semp ē furiosa q̄
furiositate p̄cipiat colera rubea s̄ melia nō nisi q̄ si
fuerit multū int̄esa et in malas qualitates trāst̄es
corrupta. Ex qb̄ p̄z q̄ oēs morbi noiat̄ ab ypo.
p̄t fieri ex melia. et id ex eruptiōe morbi melici.

Appopleticī marie rc. cō
clusio
ē. Appoplexia ex melia marie sit ab an-
no. 40. usq; ad. 70. pbaſ qz illa etate ma-
xime fūit appopleticī de mīla i qua matie melicuſ
būor multiplicat. ſz hoc ē marie in dcā etate ḡ rc.
Adior p3 dñinor circa līam declabis. Et l3 q
dā dicat pcordiā sumi 3° buiis nō ē vīm. qz ibi nec
loqf solū ḏ appoplia pēdēte a melia nec solum in
bac etate. ſz solū dixit q seniorib⁹ fūit appopleie. t
iuxta ga. hic loqf de vtrisq; de pīnis senib⁹ decrepi-
tis. nec autc. hoc spāle pma tertij dixit. Nō tam
qz l3 decrepita etas sit frigidior t siccior qz pma se-
nect⁹. tñ nō ita multiplicat melia 3 pp̄ defectu 3 in
digestiua. tō etas multiplicatiua melie est maxime
posita i affo. Nō 2° q hic affo. vī quodāmō re-
ferri ad pcedētē. nā ibi dixit quaz egritudinum fa-
cit pculū erup⁹ melle egritudinibus i qb⁹ nume-
rauit appoplexiā. hic vult dicē in quo tpe ḏ tali ap-
poplexia ex tali eruptione est magis dubitādu 3.

Non oꝝ hic intelligere.

Sa. pmo limitat affo". 2° vifcat. 2. ibi. et e. **V**ic p
mo q̄ n̄ debemus afforūmum intelligere de omni
manerie appoplexie. sed de melancholia. de qua
dixit in precedenti afforūmo. In secunda parte di-
xit qđ hoc ē pp dñiuz huius humoris i hac etate
sicut i autuno q̄ frigid⁹ ē et siccus sicut ista etas.

3omentu3 rc. Cōclusio ē. ne cessē ē omentū pū

s treficeri si rupto vētre vel mīrach exierit
ēc. p̄baf necesse ē putreficeri omētū si ita
debilitatē calor su⁹ nālīs vt cius hūiditatē regulat⁹
nō possit tūc. n. ab eīneo calore corrūpet. s̄z si hoc
mō erupit nc̄cium ē suū inatū calorē ita debilitati
vt hūidū suū regulat⁹ nō possit. igis necesse ē putre
fieri si erupit. similis hētū sūia quarta quarti ca⁹
de vulnerib⁹ viscep ⁊ ē v̄tis i practica ⁊ ampliat⁹
ad sexus ⁊ etates. Mō p̄mo q̄ omētū ē q̄i coopī
mētū q̄ coopīt stomacū ⁊ intestina. Ista tū opīm
ta s̄t diuersa. Mā p̄mo coopīt cut̄. 2° p̄nguedo. 3°
pānicul⁹ sup musculis postea musculi postea pānicul⁹
dur⁹ post illū ē de mēbris iterorib⁹. pānicul⁹
vñus p̄textus ex venis ⁊ artarijs ⁊ pānicul⁹ ⁊ pin
guedine ad modū rethis hūitis p̄nguedines iter
fila. ⁊ h̄ p̄pē vocat omētū siue zirbus adipin⁹ q̄ l̄z
i alijs aialib⁹ pedib⁹ ⁊ sāguinē hūtib⁹ n̄ coopiat n̄
si solū stomachū. In hoie tū coopīt stomachū ⁊ intesti
nū ve dī. 22° tertij ca⁹ p̄mo. Mō 2° q̄ pp̄ huīus:
pāniculi raritatē calor su⁹ nālīs faciliter extinguit⁹.
⁊ pp̄t hūiditatē suā suba sua facilime fit nō bñ re
gutabil⁹ a v̄tute sui caloris. ⁊ iō q̄i ex hīc a corpē
exit multū hoc p̄tingit i vulnerib⁹ nō multo t̄pre
stādo eī debilitatē calor su⁹. si postea itromittat⁹ pu
tresit. Et iō q̄i nōbili t̄pe stetit ex nō oī q̄ itromit
t̄af imo icidis obseruat⁹ cautelis q̄ dicunt quarta
quarti loco allegato. Et hoc voluit ydo. in affo⁹ i
telligendo vt in pluribus.

Aulti putat hūc affo". Ha. in 2° opīonē flām. 2° absolute sūiaꝝ affo: cū aliquāl expōne. 3° oñdit dřam int̄ omētū t̄ alia int̄iora mēbra. 4° rñdet dubio ꝑ ypo. ibi 2° Sz ego. ibi 3° Sz si intestina. ibi 4° Sz si qñqz. **Be** p̄ma dīc q̄ mul̄ti p̄p̄ breuitatē affo: putat eū eē flām t̄ debuīdēsse q̄ omētū ē nomē cuiusdā coopimēti. t̄ nō oē tale exiēs putrefit. aut p̄p̄ aliū fl̄z itellecītū quē dabat affo. p̄p̄ breuitatē nō bñ itelligētē. **Be** pte fa-
dīc it̄ ip̄e p̄ omētū itelligit coopimētū qđ ē īme-
diate sup̄ iſeriorē pte stomaci qđ vocat vulgariter
the qđ cū exierit ab aggregato ex oib⁹ pellicul̄ to-
tū vētrē coopīctib⁹ q̄ vocat siphac. t̄ pmāserit ali-
quādiu ſoris ut multotieſ i vulnērib⁹ vētris ē im-
possibile qđ q̄uis itromittat q̄ remaneat ſanu ſic
inuenimus i alijs mēbris iſeriorib⁹ q̄ extra egre-
diētia retromittuntur itra t̄ ſunt ſana. t̄ hē mens
ypo. hic. **Be** 3° pte dīc q̄ ē dřa int̄ omētū t̄ alia
intestina t̄ pēnula epatī l̄z e vulnere exierint extra
t̄ ſint iſrigidata. t̄h possibile ē q̄ itromissa ſiā ſana
ta iſciōe vētris. i. ſiphat ſz ḡrb⁹ ad ſipin⁹ dīctus q̄
uis nō diu mores ex. t̄h qñredit itus putrefit. t̄ iō
p̄ſueuerit medici iſidē ſpm quo ad pte totā q̄ exi-
uit. In 4° dīc q̄ ſi qñqz exiuit t̄ citiſſime reductus
ſit ſi putrefit ſz h° nō ſſificat affo". q̄ ſufficit q̄ ſit
bus ut i plurib⁹. t̄ ita ē hic. Sz hic cadūt aliqua
dubia. p̄mū ē q̄ ſiphac v̄r dīct de nō aggregato ex
oib⁹ coopīctib⁹ vētrē. ſi. cutē. t̄ muſcuſ t̄ pingue

dñe.imo mirach vt pz.22.tertij ca° pmo circa si
nē. h dī q multoties t equisce dī spbac de quolz
pāniculo cooptete. t h sumis ita. 2. dubitatio q
zībus adipin° extract° a vētre dī stat aīq̄ putre
fiat qī tc. retromissus putrefit. hic dī q p̄ sui rari
tatem facile iſrigidaſ ita vt calor innatus deficiat
ſ eo ſz ex corpus manēs nō oī q̄ occurrat et vapo
res ciboz t ſechi ſicut iſtra. t iō ſi tā facile putrefit.
ſz iſteſina q ſi magis cōpacta nō tā facile patiūk
a frigidio expiſſionē pp̄ calidū t ſilr epar. t iō p̄t
iſrigidari t iſromitti t pſeruari. imo reduci ad ſuā
ſanitatē ex aſt citius putrefiūt q̄ pinguedo t ae
rea ſz nō cīl° q̄ pellicule t vene t artarie q ſi cū
piguedie remaneat p̄mixte faciūt ipaz putrefieri.

Eibus a ſciatica tc. Con

cluſio eſt
q Iſta i oibus patiētib° ſciaticā qb° vtebrū
reſiſit foras a pſcide t rursus redit i pſcide
dē ſi ſcē mucillagies i pſcide. i. p̄ggregate. Nō oī p
bas. In oibus illis ſi facte vel p̄ggregate mucillagi
nes i pſcide i qb° ligamētū quo vtebrū alligaf pſ
cide t aīa ligamēta coadiuātia ſi plarimū mol
liſcata ſz ita ē i patiētib° ſciatica cū p̄dicti p̄clusio
nib°. iſiſ 2° vā. ſimilē ſniaz vult auic. 22. tertij ca°
de dolo:ib° iſucturaz circa ſinē. t utilitas t amplia
tio patent. Nō ſi q̄ iueniunt iſta tria vocabula
ſcia ancha coxa. t dz ſcribi cū. sc. vt pz ex ſymone.
Ancha vñ nōre iſucturā ſolā vbi vtebrū p̄iugil cū
pſcide. hoc aut nomē ſcia vñ nōre iſucturā cū toto
vtebrū. vñ i greco yebion ſcripti cū o puo iportat
vtebrū. Et iō auic. dixit. 22. tertij q̄ i dolore anche
dolor deſcedit ad posteriora vſus coxa vbi pmutet
ad ſciaticā. Coxa aut iportat mēbrū iſip̄es a iun
ctura anche vſqz ad genu. ſz vtebrū dī os coxe cu
lus extremitas rotunda vſus anchā vocaſ ēt vtebrū
ſz in ſe anche q̄ alii vocaſ ylion ē p̄cauitas rotu
da i qua dz eē alligati vtebrū cū ligamētis fortib°
Et hijs appetet q̄ ſciatica ē dolor circa iſucturam
anche exiēſus p̄ coxam p̄cipue p̄ cordā latā i ſilue
ſtri pte coxe exiit. Nō 2° q̄ i nāli diſpone vte
brū valde exiit diſſiculi pſcideon, t ligamēta ſūt ibi
fortiſſima vñtū i paſſiōe ſciatica q̄iſqz tā multe mē
ſciaticē mucillagioſe p̄ggregatē i iſuctura q̄ ligamēta
illa relaxans t ēt cartilagines iſucture ſtant magis
lubrice q̄ debeat. vñ iſtis ambulātibus q̄iſqz verte
brū egrediſ pſcide. t de iſtis p̄p̄ loqf ypo. i. aſſo°

Nō 3° q̄ ē poſſibile qđ hoc mō facile iſrediaſ
t egrediſ niſi ſcā buiſſ. mollificatiōe. t hec mol
liſcato nō pōt fieri niſi p̄ mucillagines diu i morā
tes circa vca ligamēta. Ex qb° pz q̄ i iſtis moleſta
tis a ſciatica i qb° vtebrū. hoc mō reſiſit. t iſip̄t oī
mucillagies eē ſcā. i. p̄ggregatas i iſuctura. Ultio
nō q̄ ex puitate pſſidis. i. ex latitudine marginuz
ei° t ex nāli debilitate ligamētōz pōt vtebrū faciliſ
extre a pſcide vt nōt auic. 7. quarti. ſimilē ex fra
ctura marginū ſuctura t ex puitate eminētie debē
tiſ iſredi p̄cauitatē. ſz yp. inuit q̄ h° ſit ſoli ex mo
leſtatōe a ſciatica i quo cāu non ē niſi pp̄ mucila
gines. Alij enī modi eueniſt. i. dicti abſqz ſciatica.

Multotiens in concathe

natiōe. Ha. i 2°. pmo quodāmō viſicat aſſo° poi
ſte deſlat hoc nomē vtebrū quō hic iſtelligat. ibi
2. oī aſit. De p̄ma dic q̄ multoties agregatē huo
res ſtatici i p̄catenatiōib° t iſiſdūt eas ita vt facile
iſrediaſ ac egrediſ. t ò h° dic yp. i aſſo. d ſtatica.

De 2. pte dic q̄ oī iſtelligi non q̄ vtebrū egrediſ
diaſiſ ſoſa q̄ ſūt ibi. ſ. i iſuctura. t loqf hic ſicut iſe
loqf i libro de p̄catenatiōe vt dixit cōcatenatio
ſpatule ex vna tīn reſiſit pte t p̄stat p̄catenatio nō
reſiſit ſz arni° poſit° i ſpatula ē ille q̄ reſiſit ex vna
pte tīn Et quo pz ga. hic velle p vtebrū iſtelligere
iſucturā anche. os aſt illud qđ ē i coxa a ga. i li° ò
utilitate p̄icularis. ſ. zo. ca°. ſ. vocaſ crus t p̄caui
tas quā iſrediaſ ſua extremitas vocaſ cotila. bo

Eibus a ſciatica tc. Con

cluſio eſt
q Iſta. Oibus illis tabescit crus t oēs illi
claudicat ſi nō vrāf qb° moleſtia a ſciat
ica vtebrū reſiſit foras. pbaf i oib° tabescit crus.
t claudicat ſi nō vrans in quibus iſuctura anche
eſt debilitatē propter vehementiam doloris t pro
pter humorez multum flegmaticum in frigiditatē
ſed omnes moleſtia a ſciatica quibus vtebrū reſiſ
it foras ſūt huiusmodi ḡ tc. ſimilē ſnia hētū. 22.
tertij ca° de dolorib° iſucturā t cura. Et pz utili
tas tam in pronostico q̄ in cura. Et ampliaſ cōl
ampliatione. Circa aſſo°. nota q̄ nomen crus
q̄iſqz ſumitur pro toto membro incipiente a iſuctura
anche t terminato ad pedes q̄ membrum a
quibusdam vocatur pes. vt pz primo almanoris
q̄iſqz aſt ſumitur pro tali incipiente protenso vſqz
ad genu. Q̄iſqz vt dixi i precedēti cōmento p̄ oſſe
illius p̄tis hic ſumitur modo primo aut fo. Nam
vtrōqz mō viſicat. Nō 2° q̄ tabescere idem eſt
q̄ subtilliari. Nō 3° q̄ totum corpus i ambulan
do oī ſirmari ſup illa iſuctura. iō ſi ſit iſirma nečio
claudicat. Nō 4° q̄ cause macrefactiue cru
ris ſūt ſupradicte. q̄ ex dolore cōdicato coxe t per
idē debiſ. 2° propter frigiditatē flegmatis hoc fa
cientis. 3° propter defectum exercitiū cum illud
mēbrū bene exerceri nō poſſit. Nō 5° q̄ ſciat
ica q̄iſqz nō eſt conſirmata t in ſua cura ſufficiſ
multotiens medicinē calide reſolutiue t exiccatori
ue abſqz vſtione q̄iſqz aſt eſt conſirmata. vñ mē
materia continentur in concavo iſucture. t ipsa iſu
ctura eſt multum debilitata non potens reſoluere
malā materiā. nec bene conuertere ſuum nutriſ
tuſ nec prohibere materiē ſuſcepſuſ ad eas. t iō
ad p̄formādā ſucturā t hūditatē in ea exiſteſ
exiccadam t prohibendum nouū iſcursuſ iſdi
gem° pro cura cauterio. Si iſiſ i claudicantibus
dictis a quibus reſiſit vertebrum ſit conſirmata
ſciatica. iſiſ non curantur niſi per cōbuſtione. Si
autem non comburantur oportet q̄ claudicet. Ex
qbus partib⁹ totius aſſo° veritas quō ſit pro ſciatica
facienda coctura. vide ab albucasi capitulo primo
t ab auic. 22. tertij.

Opertet autem

*tc. Ha. In cōmē
to. pmo exponit
affo". 2° circa totam cōmētationē afforismoz ostē
dit se fugisse quendam errorem alioz. 2° ibi. Ante
cessores. pma i tres. pmo ponēdo habitudines isti
us ad pcedētē exponit. 2° verificat exēplo t aucto
ritate pte de adustione. 3° oħdit quare claudicant
2° ibi. Sicut eni. 3° ibi. vertebrū ast. In pma dicit
hūc affo" fuisse iungēdū pcedēti. qz illis patiētibz
sciaticā qbz ex nūntia hūiditate vertebrū resiliſ ſo
ras. t postea nō redit lōgo tpe crus putrescit. i. ma
creſit t cōſumit niſi ſuccurras cu ferro t exicceſ
hūiditas. Et nō qz cauteriū nō ož cōburrere ossa
vel ita exiccare vt nō hēant hūiditatē roridā ſz cō
ſumere ſupfluā. In 2° pte dicit qz hoc ē faciēdū ſi
cut ipſemet ypo. pcepit i li° de pcathe nationibus
de arniō exēſite a loco ſupple pp hūiditatē dūmō
qz ož ſuccurrere ei cu icēſione. i. cauterio ne de lo
co exēat amplius. In 3° dicit qz ſi vertebrū exireſ
piscidē t din pma ſerit neceſſario faciat claudicare
qz pes fm qz ož nō firmat. Et idē ptingit i oibus
mēbris pdctibus motu ſuſ nālē ita qz ipm nō pāt
ſtegre facere. In pte 2° pncipali cōmēti dicit qz an
tiq̄ores i terpretes plurima diſerit i p̄imis p̄ticul
afforismoz. poſtea pcesserunt diſēdo minus in tm
qz qn̄ venerit ad finē nihil utile diſerit qbus acci
dit ſicut rethoriciſ qz diſit cauſas egregie in pnci
pio poſtea negligit t i cauſis ſuccubit. Et iō ipē
ſibi multu canit. ne incurreret inſamiaſ huius rei
decūrta do inutilia t explicando pro poſſe utilia. t
ita in tota libri interpretatione non excessit mensu
ram. qz neqz n̄mis abreuauit. neqz nō amplificā
da amplificauit.*

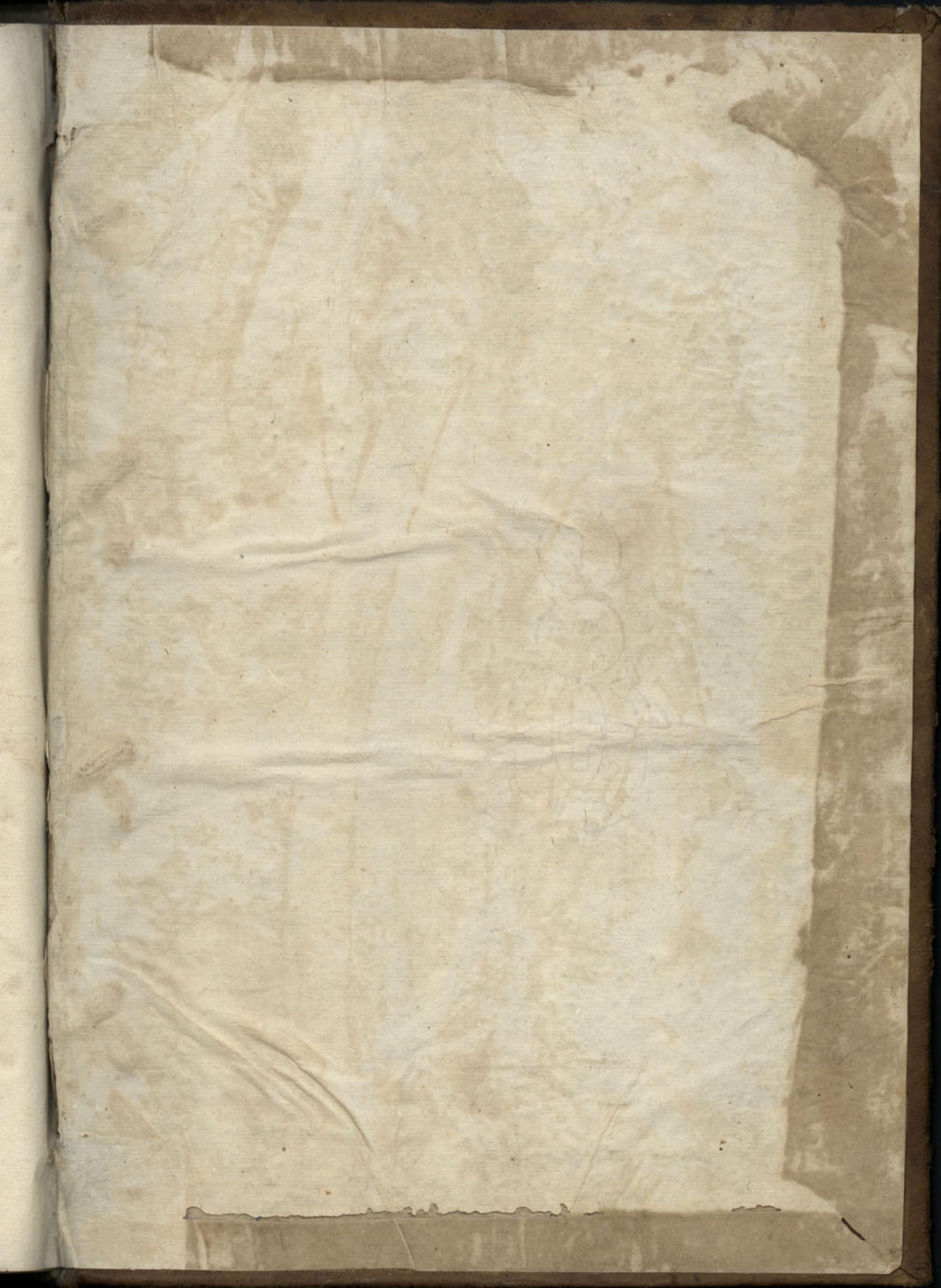
F I N I S.

Explicit utlissima expō clarissimi artium t me
dicine doctoris. D. Abagistri Ugonis Senēſis
super afforismos hippocratis t ſup cōmentū Ha
lient. cu ſuis qdibz diligentissime emenda t
a ſuo originali extracta. Impreſſa Ferarie pma
gistrū Laurētiū de Valenſe t Andreā de caſtro
nouo. Anno domini. i 4 9 3. die. i 5. nouembriſ.

Regiſtrum huius operis.

a	Prima alba	idem vult	iſto modo
b	Incipit bemus in omnes ruminatibus	k eſſe proportio proprietate ſuerint	E Exemplum ſint curabiles gradus
c	digestionis cibum denita	l temperatuſ habitum afforismo influit	f Quicqz qcliqz ſāguinē ratione gidditatis
d	dandus qz complete verificatur	m in pncipio digestionem confirmatur	H perfluitate t prohibetur quea ſl remus qz
e	vſqz non dentia de in quolibet	gis digesta	h bunc cat aborsum
f	caliditatem magis respondetur tas cōtraria	n egrotat omni ſpū clusio in ſlegmatica	ſe quādam ideo tunc
g	Prima conclusiones iſti motus ſed non	o sum t qz prefuit	J autem mensrus
h	titas dolor est nec furiosus augmentum	f monem t Et ideo	ſit calor tate pſirmavit
i	effectiue ſequitur qz dubium dissoluunt	B lia t epar	K humores ſignificanduſ tes ſe abſtinentia
j	medietates iſbi tertia	precipue	L vel auribz uitatem t erit oio
k		C antiquo concuſſio bus ſe.	M ad p̄imum get t put aut
l		B Similis qz calore	N qz per dicunt

V G O
SENIENS

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719

1719